

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Megjelenik minden este (vasárnap kivételével)

Száma Budapesten 2 kr., vidéken 2 kr.

Előzetési ára:

Helyben házhoz hordva vagy vidéken postai szétküldéssel: egy hónapra 60 kr.

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda
V. ker., Honvéd-utca 4. szám.

Szerkesztési órák:

délután 10 óráig délután 3 óráig.

Kiadóhivatal nyitva egész nap.

Szerkesztőségi telefon: 686.

Kiadóhivatali telefon: 382.

Esti Hírlap

Budapest, április 12.

Az új igazságügyminiszter mai programbeszédében az igazságszolgáltatás olcsóbbá tételét tűzte ki feladatául.

Bánffy bukaresti társa.

Bánffy nemesak maga bukott, hanem megbuktatta a román kormányt is. Kidöltükben a tölgyek így rántják magokkal a szomszéd tölgyet. Költői lelkület nélkül azonban azt látjuk, hogy a megzavart bozótból iramodnak a nyulak. Sturdza román miniszterelnök ép úgy bukott, mint Bánffy. Nagy többsége volt, még néhány nap előtt a képviselőház és szenátus bizalmat szavaztak neki ünnepelesen az ellenzék támadásai ellen. Az ellenzékkel nem bírt; a király ezeket is hallani akarta s a vége az lett, hogy Sturdza tegnap beadta lemondását. Ennek oka Bánffy, a főudvarmester, a volt miniszterelnök. Magyar kormány miatt külföldi kormány még meg nem bukott. De Bánffy megbuktatta Sturdzát, miután megbuktatta Agliardi pápai nunczius és Kálnoky külügyminisztert. Különös az államférfi nagysága és hogy ezt az utókor megérthesse, azért íródott egy könyv »Bánffy nemzetiségi politikája« címén. Itt minálunk csak Polónyi Géza vette észre, mikor az ellenzék

téma már elfogyott neki. De Romániában lefordították és forradalmat csinált. Mert az volt benne, hogy a nagy Bánffy megegyezett a pipogya Sturdzával, legyenek jó cimborák. Űsse a kő az »erdélyi kérdést«. Sturdza gondoskodjék, hogy Erdélyben ne izgassanak. Ezen aztán hosszú ideig élhetnek mint miniszterek.

Ez bizony nem büne Bánffynak, valamint nem erénye Sturdzának, mert hiszen minden román kormány kénytelen belátni, hogy az erdélyi testvéreket csak úgy ölelhetik keblükre, ha kard meg puska-por is van hozzá. Romániában azonban a pártok közül, amelyek ellenzéki, a Kárpátontuli testvérek segélyhadával indul ütközetbe. Sturdza is, ellenzéki korában rendületlenül szidta a barbár magyar zsarnokságot és a hazafiúi fájdalom tépdeste. Amint kormányra jutott, 1895-ben, rögtön skárba tette az erdélyi testvéreket. Romániában is a király csinálja a külügyi politikát, aki a hármasszövetséghez csatlakozott. Meglátogatta Budapesten a magyar királyt, aki viszonzta a látogatást Bukarestben, pedig az erdélyi kérdés azt jelenti, hogy I. Ferencz József ő felsége országából vegye el Románia Erdélyt, Máramarost, Szatmárt, s a déli részén ami a Marosig fölmev. Az étvágy megvan hozzá. Sturdza kemény falat-

nak találta. Inkább békésen akart csemegézni.

Igy lett hazaáruló s ama bizonyos könyvből fejére olvasták a szentenciát. A konzervatívek öreg vezére, Catargiu Laszkár visszaadta neki a kölcsönt. Az ellenzék felizgatta Bukarestet és egész Romániát. Az erdélyi jelszó megint győzött. Pár nap előtt a király Catargiut hívatta magához. Tegnap Sturdza beadta lemondását. Tragikus fordulat, hogy Catargiut, a kiszemelt miniszterelnököt szélhűdés érte és meghalt.

Az erdélyi kérdés tehát ismét kormányt buktatott Romániában. Milyen sajtáságos revans azért, hogy a magyar kormányokat Bécsből szokták megbuktatni. De miért ám? Azért, mert Magyarország nem enged, hogy az itteni román lakosság közt izgassanak, iskolákat, templomait Romániából küldött pénzzel lássák el. Ez Magyarország belső dolga és mégis a romániai pártok kezelik mint robbantó dinamitot, mint legveszedelmesebb fegyvert saját kormányuk ellen.

Mitől élesedett ily veszélyes fegyverre? Attól, hogy Magyarország a nemzetközi politikában nincs sehol. Önállóságát komolyan nem veszik. nem is tudnak róla. Követ, konzul nem képviseli érdekeit. Nem úgy tűnik föl, hogy erősödő állam, hanem, hogy bomlik. Ugy buktatunk mi Romániában kormányt, mert egy

magyar miniszterelnökről elhíresztelik, hogy az izgatások megzabolására egyetértett a romániai kormányval. Románia tehát pátenst akar a korlátlan bujtogatásra.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Odakünn szítal az eső. Bent a teremben szürke hangulat uralkodik. Kevesen vannak. A jelenlevők a Ház jogásztárgyjai, akiket Plósz Sándor igazságügyminiszter ma elmondandó programbeszéde hozott ide.

A feltizenegy óra is elmúlt, amikor Perczel Dezső elnök az ülést megnyitva, a hétfői ülés jegyzőkönyvét felolvastatja és hitelesített.

Az elnök bemutatja a miniszterelnök átiratát, amelyben a Házat értesíti, hogy a király az 1899. évi I. és XV. törvényekkel hatályának fentartásáról Szólvai törvényekkel szentesítette. Kiseb jelentőségű irományok előterjesztése után a Ház az igazságügyi tárca költségvetését veszi elő.

Az igazságügyi tárca.

Rohonyi Gyula előadó ismerteti a tárca költségvetését. Ezalatt az egyes szónokok szólásra iratkoznak fel és közben az éppen most a terembe lépett Wlassics Gyulának, nevenapja ültetéből gratulálnak. Rohonyi előadása befejezésével megadják.

És most a miniszter beszél. Általános figyelemmel hallgatják.

A miniszter beszél.

Plósz Sándor feladatait — törekvéseit rövid beszéd keretében akarja foglalni. A feladatok, amelyek reá várnak,

Ismerkedések.

— Az Esti Hírlap eredeti tárcaja. —

Amint az első Ferencz József-kabátos, »ibolyacsokros« tavaszi dandy a dunaparti korzón feltűnik, Budapest társadalmi élete mintegy varázsütésre hirtelen megváltozik.

Azok az apró kis tracsörök, melyek az ősz végétől egész mostanáig »five o'clock tea«, »jour fixe« és egyéb hangzatos nevek alatt hetenkint összeültek, hogy megvitassanak minden lehetséges és lehetetlen témát; az »impertinent eingebildet« D... tanácsosné új — természetesen »total verpufft« öltönyétől a mai cselédek »fin de siècle-haft« viselkedéseig, egyszerre csak eltűnnek a szalonokból, hogy a Dunaparton és a Koronaherczeg-utcán mint régi ismerősök üdvözölhessék egymást.

S azok a télen oly oly ekeluziv körök most egy hatalmas emberáradattá olvadnak egybe, amelyben nincs tracs, nincs versengés, rangkülönség és pöf-

foszkodás — csak tavasz, napfény, derült mosoly és szerelem.

Sajtáságosak ezek a tavaszi napok — valami búbajos, sejtelmes jókedv árad szét mindenfelé, pajzán örömmel ragadva magával ifjút, öregot egyaránt. S e búbajos jókedv legsajtáságosabb tünete az ismerkedési vágy, mely különösen az aranyifjúság körében lép fel járványszerűen. Ismerkedni, ismerkedni minden áron, az április legaktuálisabb jelszava.

Ismerkedni, bánom is én, kivel ismerkedni, bánom is én hogyan, csak legyen egy kis flirt, mely változatosságot önt az élet egyhangúságába, akár csak egy pár napra vagy órára is.

Szinte csodálatos az a leleményesség, melyet a mai ifjúság az ismerkedés terén kifejt. Nem elégszik már meg azzal, hogy ezen a már nem szokati uton fűzze tovább Ámor rózsalánczait; nem, neki valami új, valami excentrikus kell.

Vagy nem eléggé excentrikus az a módszer, melyhez bár nem éppen a legkedvezőbb eredménnyel egy donjuani hajlamainál fogva már közismertnek örvendő fiatal hódító fordult.

Miután már több ízben hasztalanul kísérlette meg a megismerkedést egy még az ő gourmand izésének is »total smart« hölgygyel, melylyel pikkolóra ment a New-York kávéház előtt napról-napra következetesen találkozni szokott, egy határozottan zseniális eszme megvalósításához fogott.

Kerek husz filléért egy suszterinást bérelt fel, hogy ez az illető hölgyet sans-géne addig bosszantsa, amíg ő, már mint tud, illik hősünk erélyes fellépésével el nem riasztja őt, amikor is a cipőfőlőző közeg kötelessége a gyors eliramodás leendő.

A terv pompásan sikerült. A vargaipar nemes csemeléje teljesen megfelelt azon várakozásoknak, melyeket lovagunk hozzáfűzött. Hadonázással, nyeivkiöltéssel és tüntető cigánykerekezéssel a »smart« hölgyet oly kinos helyzetbe hozta, hogy

ez igazán hálás lehetett hősünknek, aki most mentő angyalként megjelent — kísértét felajánlotta és egyuttal néhány hatalmasnak látszó, de azért tulajdonképpen nem fájdalmas sébátötetéssel az alkalmatankodót elriasztotta.

Ez el is tűnt, és hősünk — bensőleg örvendve az elért sikeren — alig talált szavakat, a melyekkel a mai rossz nevelés, az utzagyermekek arczátánságát kellőképp jellemezhesse.

Javában fejtegette azon eszközöket, amelyekkel a vallásos és erkölcsös érzületet a gyermekekben fejleszteni lehet, amidőn észreveszi, hogy egy az előbbi ifjúi ro on szakmához tartozó gyerkőc utána iramodik, elebe vág és a naivitás és impertinencia sajtáságos keverékével kérdi az erkölcs-nemesítő lovagtól:

— Bács, én is kapok egy hatost, ha a nagyságára kiöltöm a nyelvemet? Én is értek hozzá, mint a Pista!

Tableau!

Mig ebben az esetben a lovagra ütött

nagyobbára a megoldás stádiumában vannak. Még Szilágyi Dezső vetette meg ezek alapját, utódja, Erdély Sándor miniszter pedig folytatta:

Az általános polgári törvénykönyv kérdésénél végleges megoldása első és fontos feladat. Erdélyi miniszter ő feltevése beleegyezésével tavaly egy bizottságot létesített, amely abban az irányban működik. A szerkesztő bizottság tagjai megígérték, hogy az első részt még ennek az esztendőnek a végéig befejezik. Szükségesnek tartja, hogy az egyes részekre nézve szakértők és a közönség is bírálatot mondjon.

Ezzel kapcsolatos a kereskedelmi törvény revíziójának kérdése. Nem akarna a revízióra mindaddig várni, amíg a polgári törvénykönyv teljesen elkészült. Mindazonáltal szükséges, hogy egyik törvény a másikra való tekintettel készüdjön. Ha az elsőnek a tervezete kész, meg kell kezdeni a másodiknak revízióját.

A sommás eljárás szóbelisége Szilágyinak köszöni létét. Nagy munka ez, amely a közkívánalmaknak megfelel.

A teljes polgári perrendtartásra vonatkozó törvényjavaslatot igyekezni fog a Háznak mielőbb bemutatni. A polgári perrendtartás keretében bele fogja venni a fizetési meghagyást is. Célja ennek, hogy a világos adósságok rövid úton behajthatókká váljanak.

Ugyancsak bevezendő lesz a bányaeljárás is. A birtokrendelési eljárásról is gondoskodni fog. Erre nézve azonban még nem határozott, vajjon ezt illetőleg külön törvény alkalmazandó-e.

A végrehajtási törvény is pótlásra szorul. Különös súlyt fog helyezni, hogy a végrehajtásokat általában a kisebbeket különösen olcsóbbakká tegye.

Az ügyvédi rendtartásnak napirenden levő revízióját szükségesnek tartja. Az ügyvédi kar némely jogos óhajainak meg fog felelni, a bírói és ügyvédi képesítés egyesítése.

Az új bünvádi perrendtartás életbeléptetésének nagy akadályai vannak. Elsőben a nem teljesen megfelelő helyi viszonyok, a tárgyalótermek gyér volta. A helyiségek kérdése azonban, kijelenti, megoldható lesz — részint átalakítások részint bérletek által. Ez azonban több költséget, mintegy ötvenezer forinttal többet vesz majd igénybe, mint a mennyi előirányozva van.

Az esküdtek összeírása az egész országra ki balul az ismerkedési kaland; addig az alábbiban a hölgy viselete a flirtelés árát.

XY urhölgy — ki mellesleg mondva a Damjanich-utcában lakik — hazafelé étél, jobb kezével zsinóron kedves pincsijét vezetve, míg baljában ridiküljét viszi, benne zsebkendő, tűkór, pénztárca, stb.

Tudja, hogy végig a Rottenbiller-utcán a központtól kezdve egy elegáns, bátoriatlan magatartású fiatal ember nyomon követi.

Özvegyünk végre is megsajnálja a fiút és ennyi kitaratástól meghatva, leejti a ridikült, alkalmat akarván adni hősünknek a megismerkedésre. Feltevéseben nem is csalódik, a lovag odapattan, lehajlik, felemeli a ridikült és — ill a berek, nádak erek — ő nagysága már ütheti bottal a nyomát a fiatal dandynek, kiben a rendőrség a legügyesebb zsebtolvajok egyikét sejtí.

Francaí.

széban kedvező eredménnyel megtörtént.

További akadályát képezi az életbeléptetésnek a szükséges rendeletek elkészítése. Ezek a rendeletek különbözőben nagyjából elkészültek.

Nem hallgatja el, hogy az új bünvádi perrendtartás életbeléptetése sok költséget fog okozni. Lehet, hogy nyolcozszáz-ezer forintot, lehet, hogy egy milliót. Pontosan meg nem állapítható még.

De nem szabad személt hunyni az igazságügyi kormányzatnak más bajokkal szemben sem.

Ezek között a feladatok között felemlíti a telekkönyvek rendezésének ügyét. A telekkönyvek berendezése nem mutatkozik célszerűnek. A szerkesztés a tételek helyesbítése változásra szorul. Okait a bajoknak nem akarja felemlíteni, csak azt mondja, hogy a bajok orvoslásáról gondoskodni kell.

A biztosító üzletek és az árúknak részletekre való elárulásának ügyét is rendezni kell, mert a közönség ebben az irányban nagy kizsákmányolásnak van kitéve. És gondoskodni kell káros hitelüzetek korlátozásáról is.

Ezek a keretek. A lényeg pedig az, hogy a szükséges intézkedések és javítások miképp történjenek meg. Részletekbe nem bocsájtjuk, csak az irányelveket jelzi.

Elsőben az intézményeknek simulniok kell a viszonyainkhoz. Másodszor bizonyos ökonomiát tart szükségesnek. Kutatni kell azokat a módokat, melyek mellett az igazságszolgáltatás pénzbeli és munka szempontjából olcsóbbá válják. Mellőzni kell tehát ebben az irányban mindent, ami felesleges. Az intézményeket úgy kell megalkotni, hogy ezek maguktól fentartódjanak.

Az adminisztrációra nézve kijelenti, hogy azt egyszerűsíteni kell a gyorsaság és ökonomia okából. Gyakorolni fogja a felügyeletet minden irányban — bizonyos esetekben, ahol szükséges, közvetlenül, a hatóságok mellőzésével.

Annyi feladat van, hogy igazán nem tudni, melyiknek megoldása legyen az első. A törvényhozás támogatását kérve, ajánlja a költségvetést elfogadásra.

Eljenzés hangzik fel és a jobb oldalról számosan kezdet szorítanak a miniszterrel. Nyomban Visontai Soma beszél.

A vita.

Visontai Soma szerint az igazságügyi kormányzat úgy jelentkezett, mint egy nagy kodifikáló gépezet. Visszapillant a közel multra és szomorú dolognak tartja, hogy a jogot és igazságot és az alkotmányt éppen ez a kormányzat, melynek védeni lett volna kötelessége — támadta.

— Ugy van! Ugy van! zug a szélsőbal és a néppárt.

Visontai: A miniszter a Szilágyi kezdeményezéseinek folytatására hivatkozik. Hát a bünvádi perrendtartást nem akarja úgy benyújtani, ahogy Szilágyi tervezte? Ha a miniszter Szilágyi alkotásait akarja életbeléptetni, akkor az esküdtszéki intézményt a maga valójában léptesse életbe és törölje el a sajtószabadság megnyirbálására irányuló szakaszt. (Élénk helyeslés a szélsőbalon.)

Az igazságügyminiszternek ki kellett volna jelentenie azt, hogy a kormányati ágaknál oda fog működni, hogy az alkotmány, a jog és a szabadság ellen irányuló rendeleteket helyezze hatályon kívül.

A közigazgatási üldözés terén gyakran hallottuk azt, hogy a hatóság ellen szegülőket megbüntették . . .

— Perczel uralma! kiált közbe Zmeskál Zoltán.

. . . de az ügyészeket és azokat, akik a védtelen polgárokat minden ok nélkül bántalmazták, nem büntették meg.

— Gyalázat! Gyalázat! szólal meg a szélsőbalon.

Visontai: Az igazságügyi kormányzat megvédte is a bűnösöket. A miniszter szépen elmélkedett a bírói függetlenségről, de bírói függetlenség csak akkor gyökerezik meg, ha a bíróság működése általános elismerést, megnyugvást kelt az országban.

Felemlíti azután egy hírlapírónak kényszerrel való lefotografálását.

Gyalázat! Gyalázat! szólal meg Kálmán Károly orgonahangja.

Visontai pedig folytatja az egyéni szabadság nagy fontosságát fejtegetve és rámutat arra, hogy ez Magyarországon nincs. Megemlékezik a sajtótörvényről, amelynek alkotása égető szükség. Ezt azonban olyan törvény előzze meg, amelynek az a célja, hogy a sajtóban a bírói vizsgálat alatt levő ügyek tárgyalhatók ne legyenek. Javitóintézetek felállítását sürgeti, a züllött gyermekek nagy számára való tekintettel. Ajánlja, hogy a minisztert ne a párt hatalmi szempontok vezéreljék. Hogy pedig a helyes kormányzatra megadja az eszközöket, a központi tételt elfogadja.

Öt percnyi szünet következik.

Szünet után.

Veszter Imre elsőben is az igazságügyminisztert üdvözlöi és igéri, hogy őt reformtörvényeiben támogatni fogja. A bírói függetlenséget gyarapítani kell, mert ez, fájdalom, nálunk még gyenge lábón áll. Itt, ahol a bírók dotációja olyan, hogy a bírónak ötször-hatször kell fokban előrehaladni, a bírói függetlenség és önértet teljesen erős nem lehet. A kuriai bíraskodásra áttérve ettől a bírói függetlenséget félti, nem érdemben, hanem szándékában. Itt a párt szempontok fognak kijegezesedni és a nép gyanusítani fogja a kuriát, ha ez nem a szája ize szerint dönt és az ítélkezést a kormány befolyásának fogja betudni.

— Bessenyei Ferencz nem fog felelni? kérdi Rakovszky István.

Veszter a kuriának tuhalmozottságtól is tart. Ő a kérdést csak úgy tartja megoldandónak, ha a választási ügyekben való bíraskodást a közigazgatási bíróságra bizzák. Maga a tárgy is közelebb áll ehhez, mint a kuriához.

Tudja, hogy ebben a kérdésben a pártok között paktum van. De ezt mindannyiuk beleegyezésével meg lehet változtatni. Reméli, hogy a pártok a szó szerinti szöveghez nem fognak ragaszkodni.

— De bizony fogunk! válaszol Pólonyi Géza.

Veszter a tételt az igazságügyminiszter irányában érzett bizalomból is elfogadja. (Helyeslés a jobb oldalon.)

Molnár János azt kéri a szakminiszteről, hogy hatáskörébe tartozó tisztviselőinek — hivatalnokainak teljes vasárnapi munkaszünetet adjon, hogy ezek délelőtt az istentiszteleten részt vehessenek. Ezután egy bucskai földművelő gabonauzoraüggyét említi és a népnek a gabonauzoraival szemben való teljes védelmét kéri. (Helyeslés a néppárton.) Nagy Mihály a bíraskodás olcsóbbá

tétele mellett emelt szót, mert ez a nép anyagi jótétének oszlopa. A reformok életbeléptetését sürgeti.

A bírói nevelés kérdését illetően kívánatosnak tartaná, hogy ebben az irányban gondot fordítson a kormányzat és terjeszse ki azt az irányt, amelyet Szilágyi megjelölt.

Komjáthy Bélát nem elégti ki az új igazságügyminiszter programja. Az, hogy az általános polgári törvénykönyv munkában van, nem új, mert hiszen az alkotmány fennállása óta munkában van. A büntető eljárásra áttérve azt mondja, hogy Magyarországnak szüksége van fegyházakra.

— No ez igaz! vág közbe Förster Ottó, amire pillanatnyi derűtség támad, Komjáthy kifogásolja a fegyenczek rossz ellátását és részben ezzel okolja meg nagy halandóságukat.

Az ülés kevéssel két óra után véget ért.

A holnapi ülésen folytatják az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását és ha azzal végeznek, a honvédelmi tárczára térnek át.

A hivatalos ünnep.

— Hivatalos tudósítás. —

Ha akadt volna még Magyarországon ember, aki makacsul akart ragaszkodni ahoz a hithez, hogy tegnap csakugyan nemzeti ünnep volt, azt ma reggel teljesen kiábrándította a Budapesti Közlöny című hivatalos lap. A hivatalos újság, amely annak idején észre se vette, mikor a dátum márczius tizenötödikére fordult, a tegnapi ünnepekről tudósítást közöl, amelyben maga is konstatálja, hogy az ország nem, csakis a hivatalos Magyarország ünnepelt.

Ez a tudósítás, amely egyuttal dokumentum-számba megy, a maga egészében így hangzik:

Az 1848. évi törvények megalkotása emlékének ünnepléséről szóló 1998. V. törvényezik a királyi szentesítés évfordulati napját, április hó tizenegyedikét, nemzeti ünnepé nyilvánítván; tegnap a székesfővárosban, valamint országszerte megyei székvárosokban és nagyközségekben hálaadó istentiszteletet tartottak s a középületeken nemzeti zászlókat tűztek ki.

A székesfővárosban a képviselőház nem tartott ülést, az iskolák tanosztályai, a tőzsde, pénztézetek, hivatalok, sőt nemely üzletek is (?) zárva voltak, középületeken, hidakon, hajókon és számos magánházon nemzeti zászlók lobogtak, s a konzuli hivatalok szintén kitűzték lobogóikat.

A hivatalos főistentiszteletet a Nagybaldogasszonyról elnevezett budavári koronázási templomban délelőtt tíz órakor tartották. Sorfálat a koronaórség formált teljes diszben. A nagymisét a kalocsai főistentiszteendő és nagyméltóságú érsek celebrálta, nagydiszú segédlettel. Az ajtatot az egyházi karnagy ünnepi miséjének s az ebbe szőtt betétek előadása emelte. Megjelentek: a magyar királyi kormány elnöke, a vallás- és közoktatásügyi, az igazság, pénzügy, földművelés és kereskedelemügyi miniszterek, a képviselőház elnöke és több tagja, a főrendiház háznapya, a magyarországi udvarnagya, a budai parancsnokló tábornok, számos tábornokkal, törzs- és főtisztel, a főkonzulkok és konzulkok, a királyi kuria és közigazgatási bíróság elnökei, államtitkárok és a minisztériumok számos más főhivatalnokai, a megyei fő- és alispán, a székesfőváros főpolgármestere, a két egyetem rektorai és tanácsstagjai, az államrendőrségi főkapitány, stb.

Az evangélikus reformátusok Calvin-

téri templomában a gyűlést tartó főkonvent egyházi és világi kitünőségei voltak jelen s imádságot az egyházkerület püspöke mondott. Az 1848-1849-ki honvédegyetlek központi bizottságának tagjai a szent-ferenci atyák pesti templomába gyűltek össze a szent-misére. A többi templomokban is misét, imát vagy ünnepi beszédet mondtak. Számos iskolában pedig alkalmi ünnepélyeket rendeztek, hazafias szónoklatokkal, a nemzeti ünnepnap történelmi jelentőségének előadásával és az ünnep szellemét kifejező énekekkel.

Amikor ezeket a sorokat (az ünnep jellegének illusztrálására) lenyomattuk, nem mulaszthatjuk el, hogy ismét egy botlásra figyelmeztessük a hivatalos lapot, amely jó idő óta különösen botlásokban szeret exczellálni. A Budapesti Közlöny ott látta a jelenvoltak között a «budai» parancsnokló tábornokot, holott ilyen a hadsereg és szerény magunk tudomása szerint nincsen Budapesti hadtest van és budapesti hadtestparancsnok, vagy ha úgy tetszik parancsnokló tábornok. Az csak véletlen dolga, hogy éppen a budai oldalon lakik, s ott van a hivatala, s nem akar onnan a pesti oldalra ájtönni, holott külön palotát ígér neki a város.

Honnan az ördögéből veszi a hivatalos lap a budai parancsnokló tábornokot?

Kormányváltozás Romániában.

«Bánffy nemzetiségi politikája» megbuktatta Romániában a liberális Sturdza-kormányt.

A magyar képviselőház márczius 22-iki ülésében Polónyi Géza szavazta a «Bánffy nemzetiségi politikája» című röpiratot, amelyet Bánffy művének mondott. Polónyi a röpiratnak azért tulajdonított nagy fontosságot, mert szerinte minden befűje elárulja, hogy hivatalos akták nyomán, az államtitkok leleplezésével készült. Polónyi tiltakozik az ellen, hogy államtitkokat ilyen módon Európa piacára vigyének.

Székely Kálmán miniszterelnök válaszában kijelentette, hogy jelenőséget nem tulajdonít a röpiratnak; de kijelentette azt is, hogy nem tartja megengedhetőnek, hogy a miniszterelnökséghez tartozó vagy bármely hivatalos küldetésben álló tisztviselők akár direkte, akár indirekte ilyen broszúrák gyártásába befolyjanak.

A miniszterelnök a kijelentésének következménye volt a felhivatalos értesítés, hogy a miniszterelnökséghez bocsátott Jancsó Benedek tanár, aki a román ügyekről már több könyvet írt, e szolgálatától alól felmentették.

A román kamarában a magyar képviselőházban történt felszólalás következtében a Jancsó-Bánffy-féle röpirat nagy vihart támasztott. A márczius 30-iki ülésben Marghiloman képviselő a konzervatívok és Fleva hívei által aláírt nyilatkozatot oivasott fel, amelyben Sturdzának a kormány élén való megmaradását azok után a nyilatkozatok után, amelyek a magyar képviselőházban egy Bánffy Dezső báró volt magyar miniszterelnöknek tulajdonított röpirat tárgyalása során Sturdza és Bánffy politikai viszonyára nézve elhangzottak, a nemzeti méltóság megsértésének nevezi és bejelentette, hogy obstruálni fogja Sturdza ellen.

Az obstrukciót csakugyan megcsinálta a konzervatív ellenzék, úgyhogy az ülészakot be kellett zárni. Ekkor úgy Bukarestben mint a vidéken népgyűlések elé vitték a dolgot.

Mult vasárnap a bukaresti népgyűlés véres végű volt. A felizgatott nép meglámadta a rend fentartására kivonult

hatóságokat is. A hatóságot kövekkel dobálták meg. A véres tüntetések után az egyesült ellenzék megbízásából Kantakuzénó Gergely, a szenátus voltelnöke a palotában kihallgatásra jelentkezett. Az utcai harc híre annyira elképedt lenítette a királyt, hogy Kantakuzinót már arról biztosította, hogy az új parlamenti választásokat már nem a mostani miniszterelnök fogja vezetni. Kantakuzénó megvitte a király választását az egyesült ellenzék értekezletének, ahol nagy lelkesedéssel fogadták a király választását s elhatározták, hogy bizva a király ígéretében, a további tünteléstől elállanak. A miniszteriumra ily körülmények közt nem marad más hátra, minthogy lemondását a királynak bejelentse. A király megkérte a miniszterelnököt, hogy az új miniszterium kinevezéseig tovább kormányozzon.

A kormányválság megoldásával Károly király minden valóságosság szerint a konzervatívok vezérével: Catargiu Laszkárt bizta volna meg, de Catargin tegnap hetvenöt éves korában hirtelen elhunyt. Ez a válság előzményeinek története.

A röpiratnak ama pontjai, amelyek Romániában oly nagy felháborodást keltettek, a következők:

«1895. őszén két igen figyelemreméltó dolog történt a román nemzetiségi kérdés fejlődésében. Szeptember hóban ő felsége elengedte a memorándum-pör elítélteinek hátralevő büntetését. Október hóban pedig Károly király elbocsátotta a konzervatív kormányt, holott ez feltétlen birtokában volt a parlamenti többségnek s a román helypolitikai életnek sem volt egyetlen olyan mozzanata sem, mely e hirtelen változást igazolhatta volna. A román közvélemény a konzervatív kormány elbocsátását és Sturdzának kormányra hívását határozottan külpolitikai okokban kereste. Ugy is volt»

Goluchovszky és Bánffy nagyon jól tudták, hogy az «erdélyi kérdés» Romániában csak azért vet olyan nagy hullámokat, mert azt Sturdza, illetőleg a liberális párt fegyverül használja arra, hogy a konzervatívok kezéből kivegye a hatalmat. Mihelyt a hatalom Sturdza és pártja kezébe kerül, az «erdélyi kérdés» is azonnal az elhasznált politikai fegyverek lomtarába fog jutni.

A memorándum-pör hősei a Sturdza emberei voltak, akiknek szabadon bocsátása azért volt szükséges, hogy közvetítéssel mérséklő hatást gyakorolhasson a magyar románok mozgalmára, vagy rosszabb esetben befolyásával megbontassa azoknak szolidaritását és egyuttal előzetesen meg is bénítson minden akcióit, amelyet a romániai konzervatívok ösztökélésére megkísérlelnének.

Ő felsége bukaresti látogatása Románia csatlakozását a hármasszövetséghez Európa előtt a legkorrektebb formában demonstrálta.

Ő felsége bukaresti látogatása lehetlenné tette, hogy valaki többé azt hihesse: mit a konzervatív kormány idejében joggal feltehető, hogy Románia hivatalos politikája nem tartja szükségesnek a kultur-liga és a nemzeti komité irredentista politikájának dezavouálását.

Hogy Románia kormánya és hivatalos politikája magától a leghatározottabban elutasítja az irredentista törekvésekkel és a dakoromán izgatásokkal való szolidaritást, azt még világosabbá tette a román királyi pár budapesti látogatása s különösen annak egyik epizódja: Jozsenszky miniszteri tanácsos kitüntetésére Károly király által.

E kitüntetés a dolog természeténél fogva nem jelenthetett egyebet, mint azt, hogy Károly király s természetesen vele együtt Románia hivatalos politikája is helyesül azon nemzetiségi politikát, melyet Bánffy

inaugurált s melynek legelső segédmunkása a Bánffy által felállított nemzetiségi osztály vezetője, Jozsenszky Sándor. Valószínű, hogy midőn Bánffy Jozsenszkyt kitüntetésre ajánlotta, nem csekély nehézségeket kellett legyőznie, mert a román nemzetiségi törekvéseknek ily nyílt és határozott dezavouálása Románia királyja és a román hivatalos politika részéről sokak előtt az általa okvetlenül támasztandó zaj és izgalom miatt sggodalmasnak tetszhetett. Bánffy azonban ezt a helyzet tisztázása szempontjából feltétlenül szükségesnek tartotta és Károly király uralkodói és államférfiúi bölcsességének igazán kiváló bizonyítékát adta, mikor a Bánffy által felhozott okokat méltányolva, Jozsenszky kitüntetésével világosan és határozott módon értésre adta a mi román izgatóinknak, hogy ne számítsanak soha, egy pillanatig sem arra, hogy dakoromán és irredentista törekvések Románia hivatalos politikája részéről a legcsekélyebb méltánylással is találkozhassanak.

Volt ezenkívül a román nemzetiségi kérdésnek még egy másik külpolitikai vonatkozású mozzanata is.

Kálnoky azon nyilatkozata, melyben 1894. őszén Berzeviczy interpellációjára felelve, azt mondta, hogy a román kormány határozott beállása szerint Magyarországra egyes román iskolák és egyházak és iskolák támogatására a román közoktatásügyi kormány költségéből évenként körülbelül 150,000 franknyi összeg jön, nem kerülte el figyelmét, valamint az sem, hogy ez egyenes és nyílt ellentétben áll a magyar állam törvényeivel.

Nem tűrhetvén az előző kormányok megmagyarázhatatlan közömbösségével azt, hogy évről-évre ilyen tekintélyes összeggel a magyarországi román egyházak és iskolák bizonyára viszonylag igen nagy száma függő viszonyba hozassék a román kormánnytól, lépéseket tett Bukarestben a szubvenzió megszüntetésére.

A román kormány engedve az erélyes, nyílt, de teljesen lojális közbelépésnek, meg is szüntette ez összeg küldését.

Bánffy azonban nem elégedett meg ez ügy ezidőszert való rendezésével. Nagyon jól tudta, hogy rövid idő alatt a kormány Romániában olyan párt kezébe kerülhet, melynek államférfiai aligha lesznek olyan lojálisak e kérdésben, mint volt Sturdza. Intézményesen akarta utját vágni annak, hogy valaha Romániából a román iskolák és egyházak számára titkos szubvenzió jöhessen be.

Református konvent.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Harmadnapja tanácskozik már a reformátusok egyetemes konventje. Az előző széklet ma is Lissa Kálmán és Kun Bertalan foglalta el.

Először is György Endre terjesztette be a tökesegélyosztó bizottság jelentését. Végül azt javasolta, hogy mivel a segélykérvények annyira felszaporodtak, hogy a bizottságot a továbbműködésben gátolják, a konvent határozza el, hogy 1902-ig már több kérvény ne terjesztessék fel.

Antal Gábor püspök azt ajánlja ezzel szemben, hogy a következő három esztendő alatt csak azokat a kérvényeket intézzék el, melyek már most a konvent előtt vannak.

Degenfeld József gróf felszólalása után a konvent hozzájárult György Endre felszólalásához.

A tökesegélyosztó bizottság jelentése után Szabó János esperes a misszió-bizottság jelentését olvasta fel.

Bővebb megbeszélés tárgyát képezték az egyetemes tanügyi bizottság fölterjesztései. Sas Béla referálta a kántortanítók nyugdíjgyének kérdését. A bizottság a kántortanítói nyugdíjkérdés rendezésénél azt vette alapul, hogy csak tanítói fizetése után illeti nyugdíj, kántori fizetése után pedig nem. Azt proponálja a bizottság, hogy a kántortanítók fizetésük háromnegyedrésze után huzzanak nyugdíjat.

Fejes István azt ajánlja, hogy a konvent ebben a tárgyban ne hozzon határozatot, hanem halaszsa el máskorra.

Ugyanis az egyes kerületek a maguk kebelében már intézkedtek a kántortanítói nyugdíj illetőleg. Vegye figyelembe a konvent ezeket a megállapodásokat.

Antal Gábor püspök, mint a bizottság elnöke, a saját proppozícióját támogatta.

Lissa Kálmán azt tartotta, hogy annak a meghatározásánál, hogy a kántortanítói fizetéséből mennyi a kántoré, mennyi a tanítóé, a kántori fizetést oly nagyra vegyék, amilyen nagyra csak lehet. Ugyanis mostanában nálunk is mindinkább teret hódít az iskolák államosításának eszméje. Ha az iskolákat államosítják, a kántortanító elesik tanítói fizetésétől, de kántorra mindig szüksége lesz az egyháznak. Azt nem fogják államosítani.

A konvent végeredményben Fejes István indítványát fogadta el s a kerületekre bizza a kántortanítók nyugdíjának megállapítását.

Ezután felolvasta az előadó a gimnáziumok részére kiutalványozott államsegélyek összegeit: Nagykőrös 11 ezer frt, Mezőtúr 7 ezer frt, Kisújszállás 6 ezer frt, Miskolc 12 ezer frt, Kolozsvár 13 ezer frt, Csurgó 6 ezer frt, (az 1898 évre az állandóan kiutalványozott államsegélyen felül 4000 frt), Békés 4 ezer frt, S.-Szt.-György államsegélyen felül 98-ra 2000 frt, Székelyudvarhely 8 ezer frt, Marosvásárhely 2 ezer, Kecskemét 5 ezer, Zilah (állams felül 98-ra 3 ezer frt, Budapest 12 ezer, Máramarossziget államsegélyen felül 98-ra 3000, Gyöng 1000, fentartási segélyt engedélyezett, a hódmezővásárhelyi áll. beruházás a kecskeméti 99-re 5 ezer. A székelyudvarhelyi iskola 16 ezer forintos szerződését az állammal a miniszter elfogadta épen úgy elfogadta a kecskeméti 12 ezer forintos és a máramarosszigeti 16 forintos szerződéseket.

TÁVIRATOK.

Dreyfus-ügy.

Páris, április 12. (Az Esti Hírlap távirata.) Az «Eclair» mai számában Delye tábornok tüzérgazgatónak egy cikkét közli, amelyben megczáfolja Hartmann őrnagynak a vallomását.

A «Figaro» ma Gonse tábornok vallomását kezdi közölni. Gonse elmondta, hogyan terelte a bordereau tárgyában megindított vizsgálat a szerzőség gyanuját Dreyfus-ra, de nem akart fölvilágosítást adni arról, hogyan közölték a titkos iratcsomót a haditörvényszékkel. Gonse elmondta azután, hogyan szerzett tudomást Picquart kutatásairól, amelyeknek a célja az volt, hogy a bűnösség Dreyfus-ról Esterházy-ra háruljon, majd fölvilágosítást adott Picquart-nak Tuniszba való kiküldéséről és azt mondja, hogy a titkos iratcsomó 1896. előtt volt Picquart kezében, tehát akkor, amikor az indiszkréziók megkezdődtek. A Panizardi-tól eredő táviratokról azt mondta Gonse, hogy a külügyminiszteriumban végzett fordítás kétféle verziót eredményezett és kiemelte, hogy igen jó volna ha a semmitörvényszék tudomást szerezne az eredeti iratról. Végül azt mondta Gonse, hogy sem Esterházy-nak a vezérkarhoz, sem Sandherr ezredesnek Esterházy-hoz való viszonyát nem ismerete.

A bolíviai forradalom.

Buenos-Ayres, április 12. (Az Esti Hírlap távirata.) A bolíviai forradalmi-párt nagy diadalt aratott. Pandot ezredes, a fölkelők vezére bevonult Oruróba. Alonzo elnök és a bolíviai miniszterek Antofagasztaba menekültek.

Spanyol dolgok.

Madrid, április 12. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Egy tábornokot, aki tiszteletlenül hangu levelet írt Polavieja hadügy-miniszternek, letartóztattak.

A karlistók mozgalmáról szóló híresztelésre Zumarragából csendőrséggel küldtek Aingorrit hegységbe.

A spanyol-amerikai béke.

Washington, április 11. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Mac Kinley elnök és Cambon francia nagykövet ma a Fehérházban kicserélték a spanyol-amerikai brkeszerződés ratifikációját.

Diplomáciai képviselők a királynál.

Bécs, április 12. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Ő felsége holnap Talliani pápai nuncziust és azután az Egyesült-Államok új követét, Harrist fogadja, aki átadja megbízó levelét.

Az ifju-törökök üldözése.

Filippopolj, április 12. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Konstantinápolyból ideérkezett jelentések szerint az utóbbi napokban sok törököt tartóztattak le állítólag ifju török üzemek miatt.

Hajóösszeütközés.

London, április 12. (Az *Esti Hírlap* távirata.) A Lloyd-nak azt jelentik Matából, hogy a «Kingswell» angol gőzös amely most odaérkezett, e hónap 9-én összeütközött a «Mária» görög partjáró hajóval. A Kingswell-nek nem esett baja, de a görög hajó elsüllyedt, 49 főnyi személyzetéből pedig csak 4 ember menekült meg.

Tallhegygyjel.

A nagy étvágyu Polónyi.

IV. Henrik királynak az volt a fő óhaj-tása, hogy vasárnaponként minden alattvalója fazekában egy-egy tyuk főljön. Ő felsége kétségkívül nagy kedvelője lehetett az izletes tyuklevesnek és amit ő maga szeretett, azt óhajtotta népének is.

E derék királynak ugyancsak meggyűlnék a baja, ha a sors különös szeszélyéből új életre kelve a magyarok uralkodója lehetne.

Uj országa lakóinak egy tekintélyes része ugyanis körül üli a «husos fazekak»-at, s a többieknek semmit se juttatna... A «forró kását» csak kerülgetik, s a gesztenyét másokkal kapartatják ki a parázs-ból...

Pedig hát mások is szeretnek ám jól élni. Itt van például Polónyi Géza. Ennek a hirtelen barna honatyának nem elég a rendes koszt. Az ő rettenetes gymora tartalmasabb falatokra éhezik. Neki — miniszterek kellene, minél több, annál jobb.

Azt nem kérdezi, hogy «ki fia borja», csak miniszter legyen. Mint egy valóságos

«kannibal ante portas» folytonosan lesben áll és csattogtatja a fogait.

Képünk is falatozás közben mutatja a jeles férfit. Előbb gombócokká gyurja áldozatait, azután villára szurja és egy nyellessel bekapja. Még mindnyájunk élénk emlékezetében van, hogyan falta fel Bánffy Dezső bárót, szőröstől-bőröstől és máris új gombócot szemelt ki magának: Sturdza román miniszterelnök akadt a villájára... hammi s már csak a voltak közé tartozik. A németek szerint csakis Polonyit terheli a sturtz-za.

Szamoóban, messze Polynéziában, szintén van valami csetepaté. A diplomaták össze dugják a fejüket, okoskodnak, tanakodnak és attól félnek, hogy ott is valami Polonyi-ézia van a dologban.

Könnnyű volt a IV. Henrik idejében. Akkor még «lyukkal, kalácsal» sokra lehetett menni, de tessék Polonyi Géza étvágyát csillapítani... Az lehetetlen! Hol van annyi miniszter?...

VÁROSI ÜGYEK.

— **(Utcák törzkönyve.)** A fővárosnál évek óta tárgyalások folynak arról, hogy a meglévő utcák terek számára törzkönyveket létesítsenek. Ez az életrevaló eszme, melynek már régen meg kellett volna valósulnia — mint minden hasznos dolog — évek óta vajudik a városházán. Fontos pedig azért, mert a törzkönyvbe nemcsak a meglévő utcák és terek nevei kerülnek be, hanem minden lényeges adat, így minden egyes utca térképe, burkolási neve, ennek költségei stb. Ugyancsak bejegyzik majd a könyvbe az utcákon tereken történő változásokat is, úgy, hogy ebből, mint statisztikából felvilágosítást nyerhet majd a város, — ha új utcákat, tereket létesít — arra, hogy melyik fajta burkolás előnyösebb, tartósabb aztán, hogy mennyit költött utburkolásokra, javításokra stb. Hihetőleg ez adatok alapján majd nem fogják szódavíz-zel kövezni az utcákat, mint azt a váci-utnál akarták. A külföld nagyobb városai-ban mindenütt vezetnek már ilyen törzskönyveket, nálunk azonban bizottságból bizottságba ment. Végre azonban talán mégis megvalósul a dolog. A mérnöki hivatal tegnap délután értekezletet tartott ebben az ügyben, meg is állapodtak abban, hogy a törzkönyv kell, szükséges, egyszersmind megállapították a törzkönyvek szerkezetét, vagyis azt, hogy mily adatokat fognak felvenni a törzkönyvbe. A mérnöki hivatal a törzkönyvek felállítását még ebben az évben óhajtaná, s hogy mi hamarabb kész lehessen, majd a nyáron a műegyetemi hallgatókkal fogják az adatokat összegyűjteni.

— **(Takonykór a fővárosban.)** Né-mely reggeli ujság ma azt írja, hogy a Szent-László kórházban egy Fekete Feren-cz nevű bérkocsis a takonykór tü-netei közt meghalt. A hír élénk meg-

döbbenést kelthetett volna, annyival is inkább, mert a hírek azt is említették, hogy jelenleg szintén fekszik egy koc-sis takonykórban. Értesüléseink azon-ban szerencsére megczáfolják a keringő híreket. Fekete Feren-cz kocsis ugyanis tényleg meghalt takonykórban a Szent László kórházban — csak hogy egy pár hónappal ezelőtt. Több takonykóros eset akkor sem fordult elő, most pedig takonykóros beteg egyáltalában nincs a Szent László-kórházban.

— **(A halászbástya díszítése.)** Megirtuk annak idején, hogy a főváros a Mátyástemplom háta mögött levő halászbástyát monumentálisan akarja kiépíteni. A bástya északi oldalán arkád folyosó vonulna el a végén nagy toronycsoportozattal, déli sarkán pedig Szent István hatalmas szobra emelked-nék. A főváros szépségét nagyban emel-ő terv kivitele 750,000 forintba fog ke-rülni. A belügyminiszter ma értesítette a fővárost, hogy az erre vonatkozó köz-gyűlési határozatot jóváhagyta.

— **(A főváros fizetési haladéka.)** A fővárosnak a múlt hónapban kellett volna a Dunapartok kiépítési költségei-nek a fővárosra eső részletét az állam-kincstárba befizetni. Ezt a kiadást az ötven milliós kölcsön terhére vállalta a főváros. A múlt hónapban azonban, mi-kor a bankesoport a márciusban ese-dékes kötvényeket optálni nem akarta, képtelen volt kifizetni a főváros ezt a félmilliónyi tartozást és haladékat kért a pénzügyminisztertől. A pénzügyminisz-ter ma írt le a fővárosnak, hogy a kért haladékat szívesen megadja.

— **(A tüdővészések szanatoriuma.)** A tüdővészések szanatóriumának megte-remtésére alakult egyesület tudvalevőleg a Lipótmezőre tervezi a gyógytelepet. Ez pe-dig érthető konsternációt keltett a Lipót-mezei villatulajdonosok és egyéb érdekel-tek közt, akik most bedványban arra ké-rik a fővárost, hogy a tüdőbetegek oda-telepítését semmiesetre se engedje meg. Ma egyébiránt Emich Gusztáv vezetése alatt deputáció is járt Halmos polgármester-nei, amely szintén arra kérte, hogy a sza-natóriumot ne a Lipótmezőre építsék.

RENDŐRI HIREK.

— **Veszedelemes játék.** Fremmel Mi-hály napszámos tegnap délután azzai mu-lattatta magát, hogy egy fára lövöldöz-ött a Városmajorban. Egyideig csak baj nélkül ment a mulatság, de később az egyik golyó irányt lévszerve Frosár, János vendéglős udvarára repült s az ott játsza-dozó Frosár Annn öt éves leánykát találta. A szegény kis leánynak a golyó a halál-nétkába furdódott, s vértől borítva, eszmé-ietlenül bukott a földre. Suiyos sebével beszálították a Szent-János kórházba, a lövöldöző napszámost pedig a rendőrség letartóztatta.

— **Eltűnt agitátor.** A mai reg-geli lapok megírják, hogy Proch József a péksegédek ismert agitátora, attól való féltelmében, hogy a rendőrség őt is maga elé hivatja a pék-sztrájk előkészítése ügyé-ben tartott titkos ülések miatt, a na-pokban eltűnt a fővárosból. Mint értesü-lünk, Proch itt tartózkodik és dolgozik a fővárosban.

— **A Jósika-utcai szerelmi dráma** két sebesültje: Adler Tódor kereskedőse-géd és Spitz Mari bukott leány még min-dig reménytelen állapotban fekszenek a Rókus-kórházban. Állapotukban rosszabbodás állt be, amennyiben ismét eszmélet-lenek s öntudatukat csak ritkán nyerik vissza.

— **Ismeretlen öngyilkos.** Tegnap este nyolcz órakor egy ismeretlen, körül-belül husz éves leány a budai Pálffy-ter-nél a Dunába ugrott. A mentésére sietett emberek már csak alétlan huzták ki. A mentők nagynehezen életre tudták kelteni,

de kihallgatni nem lehetett. Bevitték a Rókus-kórházba.

— **Elfogott betörő.** Leidenfrost József péksegéd ma éjjel Kunz Antal pék-mesternek tél-utca 21. sz. a. levő üzle-tébe bemászott az ablakon át s egy kenyérvágó késsel a fiókokat feltörte. Ép-odébb akart állani, amikor a rendőrorjárat észrevette s elfogta. A rendőrség természe-tesen fogva tartotta.

TÖRVÉNY ELŐTT.

— **Gyermekoltvány koldusok.** Vajas községben történt néhány évvel ezelőtt, hogy egy ottani jómódu gazda, Tamás József, akkor még csak két és fél éves Róza nevű kis leány nyomtalanul eltűnt. A szülők kétségbeesetten keresték a gyermeket, de hiábavaló volt minden fáradságuk. Elvesztettnek hitte mindenki, kivált mikor hírül hozták, hogy a leányka kendőjét a falun keresztül folyó patak partján a fűzfára akasztva találták meg. Egy szép napon azon-ban egy falubeli asszony azt a hirt hozta, hogy a holtak hitt gyer-meket Dávid Károly koldusnál és a vele vadházasságban élő Kecsegi Máriánál látta. A szülők persze rö-gtön minden lehető megtettek, hogy gyermeküket vissza kapják. Maga a gyermek is megismerte szülőit és a házat, a hol gyermekkorra két évet eltöltötte, sőt volt oly tanu is, aki látta, amint a kocsin vándorló kol-dusok elragadták. A gyulafehérvári ki-rályi törvényszék ezek alapján családi állás ellen elkövetett vétség miatt meg-indította ellenük az eljárást, melynek folyamán a kolduspár anyakönyvi ki-vonattal igyekezett behozonyítani, hogy a gyermek az övék. A királyi ügyész ennek alapján elejtette a vádat, de nem így a királyi törvényszék, mely ennek ellenére nyolcz hónapi börtönre ítélte Dávid Károlyt és Kecsegi Máriát. Ugy az elítéltek, mint a királyi ügyész is a vádlottak javára fellebbez-tek, de a kolozsvári királyi ítéletábla helybenhagyta ezt az ítéletet, ugyancsak így ma a királyi kuria is.

— **Polítizálás kanczió nélkül.** Somogyi János nyomdász, a Kecskeméten megjelent «Magyar föld» című lapjában, elragadtatva a zivataros politikai viszo-nyoktól a politizálásra adta magát, anélkül, hogy a törvény által megszabott biztosítékot letette volna. A kecskeméti királyi törvényszék azonban az ellene íy czímen emelt vád alól felmentette, míg a királyi ítéletábla egy hónapi fogházra ítélte. Ezt az ügyet tárgyalta ma a királyi kuria első tanácsa Czorda Bódog kuriai másodelnök vezetése alatt és Sebestyen Mihály kuriai bíró elő-adása után a táblai ítéletet megváltoztatta, amennyiben Somogyi fogházbüntetését nyolcz napra szállította le.

— **Rabló suhanoz.** Mautner Aron Ármin, paszományos segéd tavaly őszszel másodmagával megtámadta Kaniszek János gépgyári munkást, mikor az hetibérért olvasgatta s elvette a pénzét. A fiatal gonosz-levő a rablott pár forinttal Bécsbe szökött s ott hasonló módon próbált szerencsét, de nyakon csípték s négy évi fegyházra ítélték. A budapesti törvényszék ma lopás-nak minősítette a gépgyári munkás esetét s Mauthert egy esztendei börtönre ítélte.

— **Királysértő földmives.** Perger Feren-cz szőcsi földmives mófelett felboj szankodott azon, hogy mire való a pap; nak a párbér, meg a stóla, mikor ugy is több vagyona van, mint a szegény ember-nek. Ambár ő egy krajczárt sem fizetett, sem pedig egy szem buzát nem adott papjának, mégis kifakadt a község korsz-májában, mikor meghallotta, hogy az elő-járóság szedi a «lélekeleséget». Hasztalan csitították, hogy a törvény így rendel, annál nagyobb dühbe hágott s amint

csak a száján kifért, szidta az urakat, akik ilyen törvényt hoznak, de legjobban a királyt, aki ilyesmit megenged.

A budapesti törvényszék a részességével védekező szabadszáju »pógárt« nyolcz napi fogházra ítélte

A pórul járt kibicz.

A kibicz az emberiség legszörnyebb fokához tartozó lény. A pinczér csak foghegyről beszél vele, a játékos pedig összes gorbombaságait az ő szegény fejéhez vagdossa. A kibiczek iránt érzett ellenszenv különösen az «El Palesztinába» című kávéházban van kifejlődve. A falakon nagy plakátok lógnak és ezeken vastag, ragyogó betűkkel olvasható az az ismeretes jelszó:

«Kibicz fogd be a szadat.»

Es nem ok nélkül, mert ezt a kávéházat tisztelte meg becses látogatásával a szemtelen kibiczek példányképe: Bulcsu Ignác. (Hogy a régi jó időkben mi volt a neve, arról hallgat a krónika.) Irgalmat nem ismerő gunyolódásaival és csipős megjegyzéseivel a flegmatikus játékos is annyira kihozta a sodrából, hogy a keletkezett afférnek rendesen csattanós vége szokott lenni. A pofont természetesen Bulcsu kapta, aki rendszerint rémes ordításra fakadt s csakis illő honorárium fejében hagyja abba az ordítást.

A vendégek, élükön a kávéval már sokszor tanácskoztak, vajjon miképen lehetne megszabadítani a kávéházat Bulcsu becses jelenlététől. A tanácskozásokon azonban tanácstalanul állottak és semmiféle határozatot se tudtak hozni. Már közel voltak a kétségbeeséshez, amikor Stern Izsák főalsóskálábrista, privát óráiban pedig börzeügynök, hirtelen a fejéhez kap és elkezd táncolni, majd kiabálni:

— Vivát Soroksár, éljen a Quart kaszsa nagyszerű ideám támadt!

S ezzel a fejt. sok jóakarattal és gyöngédséggel czirógatni kezdi.

A tanácskozik hada Stern köré tömörül. Ez a mellette állónak sug valamit, a sugásbugás általános lesz, néhány perc s a kíváncsi arczokon diadalmas mosoly játszadozik.

Másnap ebéd után tele van a kávéház. Nagyban járja az ajsós. Ugy két óra tájban nagy grandezzával belép Bulcsu. A tanácskozik titkos, gunyos pillantást váltanak egymással. Bulcsu leül, a pinczér készséggel hozza a pikolót, Bulcsu iszik.

A játék közben foly tovább.

— Tercz és kasza — hallatszik a távolból. Bulcsu felugrik, hogy odamenjen, de — nem oda megy. Futni kezd éppen az ellenkező irányban. Azután gyors, szagotott suttogás hallatszik.

— Nem lehet!

— Muszáj!

— De nem lehet!

A helyzet iszonyu, a röhej iszonyubb. Bulcsu kapja a kalapját s meglepő gyors sással elszágu. Negyedóra múlva viszatér sápadtan, megtörve. Leül Egyszerre ismét megüti a fülét:

— Kvart és kasza!

— Kvint és kontra!

Hah! Felugrik de szörnyűség, ismét más telé siet. Ismét suttogás és elrohánás!

Ahogy kifelé siet, mintha kacagást hallana. Hirtelen hátrafordul. Hát minden ember nevet, az egész kávéház. Még a pikkoló is kacag. És ekkor Bulcsu sejteti kezd valamit. Es erre elsze gyöli magát. Hogy őt ennyire be lehetett csapni!

Azóta nem jár az »El Palesztinába«. De boszúból löljelentete a járásbíroságnál a kávéház mérgezés által okozott könnyű testi sértesérr. Az érdekes ügyben a jövő héten lesz a tárgyalás a büntető járásbíroságnál. Ott lesz egész »El Palesztinába.«

KÜLÖNFÉLÉK.

Keleti kávéházi élet.

A török ház ajtaja ritkán nyílik meg az idegenek előtt és csakis előkelő család tehet kivételt egy nagyon kedves vendéggel szemben. A kávéházakban pezsgő az élet. Nincsen török város, amelyben legalább féltuczat kávéház ne volna; nincs falu, ahol egy »gahuádji« kávémérés tanyáját föl ne ütné.

A kávéház berendezése nagyon egyszerű. Egy csomó piros színű szék, zöld vagy vörös lakkos asztalok. Egyéb semmi. Nagy tökére nincs szüksége a vállalkozónak. A falak hosszában legtöbbször kőpadok vannak, amelyek matracokkal vannak leterítve. Itt ülnek a látogatók törökösen keresztbe tett lábakkal, miután előbb papucsukat levették s ülésük elé rakták. A papucslevetés a szobába, vagy a mecsetbe való belépés alkalmával kötelező, mivel a poros papucsok és cipők az állandóan kiterített matracokat bepiszkítanak.

A kávé, amit adnak, minőség tekintetében sokkal izletesebb a mienknél. Az arabs és török vidékeken mindenütt volt alkalmam kávévet inni, amely a kiállott fáradalmak után valami kimondhatatlan erősítő hatással volt az utazásban elernyedt idegeimre.

És milyen olesóság! Legfeljebb tíz para (négy krajczár, illetőleg nyolcz fillér) egy csésze illatos barna ital török helyeken. Észak-Afrikában, hová a francziák betették a lábukat, tíz centimes.

Szegény és gazdag találkozik a kávéházban. Nincs társadalmi különbség. Itt egy hordár, a »hammal«, a nehéz munkától porosan és izzadtan, meztláb, zsákszerű ruhadarabba öltözve és szorosan mellette előkelő arab, selyem burnuszban s gazdagon himzett melvényben.

Csak esős időben ül a kávészüresző tömeg a belső helyiségben. Különben a fakioszk vagy a csarnokszerű helyiség előtt tartózkodnak a vendégek. Az utcai forgalommal mitem törődve ülnek az asztalok mellett s még azt sem bánják, ha a szamarak, amelyek az szűk utcán keresztül haladnak, meglökik a székeket vagy öket magukat.

A középben természetesen egy bazárnagyságu hely.

Sohasem felejttem el azokat az órákat, melyeket mint vendég, ilyen kávéházakban, sokszor kényelmentlenül guggolva a székeken, arabs és török vidékeken eltöltöttem. A mulatságoknak is meg van a kávéházakban a maguk otthonuk. Zenészek és énekesek találkoznak az esti órákban, ramadankor. Kedves dallamokat énekelnek s éneküket githáron és cizterán maguk kísérik.

A kávéház faemelvénye szinpada a táncosnőknél. Tunishan és Damaszkuszban telt idomu keces zsidó lányok a táncosnők. Algirban az »Ulad testvérek« játszáka a főszerpet. Keresményükkel azután hazamennek s ott hamar találják férjet, aki háremébe veszi, mint a törvényes feleséget. A hozomány szerzés módját nem szegyelek. Az utolsó párisi világiállitás óta a keleti hastáncz jött divatba.

Arabs elbeszélők szintén a kávéház-

zakban tartanak előadásokat. S nemcsak naiv elbeszéléseket, hanem gyakran nagyon is pikáns anekdotákat adnak elő, amitől egy keresztény moralistának minden hajszála az ég felé meredne.

Érdekes a kávékészítés módja is. A kávébabokat »pörköltelenül«, nagyobb mennyiségben megőrölik és az így nyert masszát magos edényekbe préselik és gondosan elzárják; s mindig csak egy kis mennyiséget főznek meg, amennyi éppen egy csésze kávéhoz szükséges.

Minden egyes vendég tehát frissen a a tűzről kapja kávéját.

Északnyugat Afrikában és pedig különösen Marokkóban a »schait«, a teát már inkább iszszák, mint a kávé. Utazásom alkalmával Marokkó nyugati részén és a triplini hegyekben mivel sem bírtam magam inkább megkedveltetni, mintha szállásom előtt összegyűlt kíváncsiakat egy csésze théára meghívtam.

Ami kellemes a vendégnek a kávéház még nyújt, az a pipa. A mohamedánok élvezeti czikkei közt első helyet foglal el a dohány. Férfiak és nők (az utóbbiak a ház belső helyiségében) a legnagyobb szenvedéllyel adják át magukat a dohányzás gyönyörének.

F. M.

Az Esti Hírlap mai, április 12-iki sorsolasáról szóló értesítést a 6-ik oldalon közöljük.

— A polgármester öngyilkossága. Tegnap számunkban röviden hírt adtunk már Nekanovich Miklósnak, Nagyszombat polgármesterének az öngyilkosságáról. Ma a Magyar Hírlap hosszabb kimerítő tudósítást közöl a szenzációt keltő eset részleteiről, amelyek, némi világosságot derítenek a Nekanovich teltére. Röpiratot akartak kiadni a polgármester ellen s annak egy példányt nyilván a kezébe került. Erre vall az a körülmény, hogy az öngyilkosság színhelyén egy papirosfoszlányt találtak, amelyen nyomtatott betűkkel ez áll:

«... két klikk valmát türi meg Nekanovich polgármester azért mert gyenge.»

A másik oldalán pedig:

«... egy ember szellemi gyengesége miatt a város érdekeit közpédára tenni nem sza...»

Nem lehetetlen, hogy a különben is gyenge idegzetű, szívhajos ember ennek a röpiratnak a hatása alatt emelt magára a gyertyt. Az öngyilkos zsebében két egyenlő tartalmu, teleirt névjegyet találtak. Szó szerint ez áll rajtuk:

Nekanovich Miklós. Polgármestere Nagyszombat városának, született 1838. évben, római katolikus vallásu, nős hitvestársa Sz. Zach Francziska, szülei Nekanovich József s Sz. Thür Anna házasságot 1884-ben kötött.

Kérem hullámat a halottkamrába. Szegény családomat ajánlom a t. v. képviselőtestületnek.

Bocsánatot kérek! Temetés polgári, szegényes.

Az egyik névjegyen az odafröccseni vére sepp látható.

— Furcsa önvallomás. A nyomtatott betű veszedelmes ingere arra csábította Saskeőy József tanítót, hogy önképzőkörü zsengeit »Ifjuságom« cím alatt kötetben is kiadja. A vékony kötet elbeszéléseket és költeményeket foglal magában. Senkinek se szeretünk ok nélkül kellemenségeket mondani, így hát restelkedve lapozgattunk a kötetben és törtük a fejünket, hogy mit írjunk róla, midőn a 99.

lapon egy »Este« című vers ragadta meg a figyelmünket. Nem a tartalmával... dehogya! Csak a kezdőbetűivel, amelyek distichon alakjában a fiatal író tulságosan szigorú önvallomását tartalmazzák. Mi ezt a világot sem irtuk volna róla, da mivel ő maga mondja, lenyomatituk:

A nap már letűnt, besötétedett.
Minden oly zord, oly színtelen,
A néma csendbe mi zaj se vegyül,
Eldég minden s élettelen.

Hideg est van. Minden ember pihen,
Am én virasztok egyedül.
Égető könnyem egy arczképre hull,
Nagy bánatom is megenyhül.

Végkép letűnt-e boldogságom napja?
Az életem mért ily sötét?
Gyulad-e nap, vagy csillag egemen,
Oszlatni életem ködét?

Kedvesem, érted szívesen töröm,

— A mentők működése. A mentők a mult hóban négysszázegyvenegy esetben segítettek, ezek közül huszonötön haltak meg. Az egyesület főnállása óta, ezzel a számmal 103,708 esetben vették igénybe

— Virágáros hercegnő. Rómából február havában egy hossznevű, gyönyörű szép hölgy tűnt el. A bájos székevény neve: Constanza Capece Minutolo dei duclii di San Valentino. Sokáig keresték, de hiába, míg végre a Ponte Liston találták meg a kalapját és köpenyét. Mindenki azt hitte, hogy a hercegnő a Tiberbe ölte magát, csak nővére Antonietta hercegnő nem nyugodott és fáradhatatlanul kutatott tovább. Szívós kintartásának meg is volt a jutalma: Az eltűnt hercegnőt az utczán virágot áruló firenzei leányok közt találták meg, a legjobb egészségben. A finom termethez és arczhoz pompásan állott a »ciocccárek« viselete a hófehér napellenző kendővel a fején. Constanza hercegnő ismét bevonult a Via Palesztrán levő palazzójába. Midőn kérdőre vonták, hogy miért akart rangjától és gazdagságától megválni, fájdalmas hangon mondta:

— Annyi fájdalmat szenvedtem, mint hercegnő, hogy életemnek a Tiberben akartam véget vetni. Egy ciocciare ópen akkor rántott vissza, mikor lábam már a sárga vízbe ért. Elmondtam neki a történetemet és ő beleegyezett, hogy ruhát cseréljünk. Megígérte, hogy a kalapomat és a köpenyemet a hidon hagyja, hogy így az öngyilkosság látszatát keltésük fel. A virágárosnők közt voltam a legboldogabb.

A kétségkívül nagyon hiszterikus hercegnőt egy ideggyógyintézetben helyezik el.

— Halálozások. Ötvös Gyula fővárosi tanító tegnap 34 éves korában meghalt. Temetése e hónap 13-án délután 4 órakor lesz a hársfa-utca 14. számú gyászházból. — Fischl Lajos 54 éves államvasuti hivatalnok, aki a külső kerepesi uton levő üzletvezetőséghez volt beosztva, ma reggel rendes időben ment a hivatalába. Hivatalnok társaival jókedvűen beszélgetett, elmondta tegnapi kirándulását, amikor hirtelen elhálványodott, s rosszul létről panaszkodott. Később le is kellett az öreg urat fektetni, s orvosért siettek. Alig azonban, hogy a segítség megérkezett, Fischl halott volt. Szívizéhibűdés érte. Holttestét beszállították a bonczoló intézetbe.

— Győri püspök betegsége. Zalka János dr. győri püspök állapota, mint résztvétel értesülünk, ismét súlyosbodott, úgy hogy orvosai újabban

Maaponkint 50 koronás értéket sorsolunk ki, szombatonkint 400 koronásat. Az összes egy heti lapszámok, akár megnyerték az 50koronás értéket, akár nem, tovább játszanak a 400 koronára.

ismét konziliumot tartottak fölötté, melyre Wosinsky István dr. gyógyfürdőtulajdonost is meghívták. A beteg főpap délelőtt aránylag jobban érzi magát, délután azonban rendesen apátia lepi meg. Bal lábát és karját nem bírja emelni és a beszéd is nehezebbre esik.

— Változások a honvédség vezetésében. A honvédség vezetésében legközelebb változás fog beállni. Forinyák lovassági tábornok a magyar honvédség főparancsnokának adlátusa — minél előre jelezték — nyugalomba vonul s helyét Bolla Kálmán altábornagy, a pozsonyi honvédkerület parancsnoka, foglalja el. A budapesti honvédkerület parancsnoka, Bernolák Károly, altábornagy egészségi okokból szintén megváltik állásától s vagy a hadügyminisztérium egyik osztálya vezetését veszi át, vagy pedig nyugalomba vonul. Az így megüresedett honvédkerületi parancsnokságok egyikét Schraml Emil altábornaggyal töltik be, míg a másikra Zurna Károly vezérőrnagy a legkomolyabb jelölt. Zsoldos Ferenc vezérőrnagy, a közös hadügyminisztérium osztályfőnöke, aki szintén az egyik kerületi parancsnokságra volt kiszemelve, makacs betegségére következtében szintén kénytelen visszavonulni s helyét valószínűleg Láner Viktor vezérőrnagy, a honvédelmi minisztérium második ügyosztályának főnöke, foglalja el.

— Lakoma Berzeviczy Albert tiszteletére. A józsefvárosi polgárok képviselőjüknél, Berzeviczy Albert valóságos belső titkos tanácsosnak tiszteletére április 16-án este nyolcz órakor a VIII. kerületi józsefvárosi körben (József-körút 40.) disztrakomát rendeznek.

— Leégett község. A veszprémegei Rátóton, mint levelezőnk írja, e hónap tizedikén tűz ütött ki, amely harmincz lakóházat hamvasztott el a melléképületeivel együtt. Az óriási szél miatt csak nagynehezen lehetett a tüzet lokalizálni. Nagyon sok gabonanemű és szarvasmarha is bennégett, de szerencsére emberélet nem esett áldozatul. A tűz kiütésének oka mindaddig ismeretlen.

— Mit beszélnek a páterek? Eperjes városában néhány nap óta mód fölötté izgatottak a kedélyek. A nagy izgalom oka pedig néhány vad prédikáció, amelyet jezsuita páterek tartottak a templomokban magyar, német és tót nyelven. Öten voltak a derék istenszolgái. Hogy honnan szakadtak Eperjesre, senki sem tudja, néhány nap előtt csak ott termettek s másnap már megkezdtek isten igéinek a hirdetését. Persze a maguk módja szerint. Szidták a többi felekezetet, izgattak ellenük, mire a müveltebb publikum faképnél hagyta őket s azután a megmaradt parasztnép előtt már feszitelenül fejtegethették, hogy a protestáns — Eperjesen az a lakosok legnagyobb része — pogány s csak úgy rabolta el a katolikusok templomát. Véletlenül fordítva áll a dolog, a protestánsoktól vették el régebben jogtalanul az istenházát, amelyet azután hat-ezer talléron kellett visszaváltaniok II. József alatt. A jámbor egyházférfiak pokollal, lelkiüdvösségük elvesztésével fenyegették a cselédeket, ha tovább is zsidónál vagy protestánsnál szolgálnak. Akadt sok cseléd, aki tényleg odahagyta a szolgálatát, mire azután a háziasszonyok valóságos megostromolták a városházát. A felekezetek közt kínos feszültség támadt. Mire a hatóságok közbe akartak lépni, a derék páterek a ma-

guk módja szerint — eltűntek a városból.

— A német császár fia. A német trónörökös nagykorúságáig a három legidősebb herceg Plönben marad. A trónörökös azután szolgálattevére az első gárdaezredhez Potsdamba teszik át. Maga a császár fogja őt ünnepélyesen az ezrednél bevezetni. Adalbert herceg, aki július 14-én lesz tizenöt éves, a jövő tavasszal megy a konfirmációhoz és valószínűleg egy hadihajón fog azután ideiglenesen tartózkodni, míg végleg a tengerészethez vezényeltetnek.

— Hír a déli sarkról. Amióta a tudomány harczosainak hajói az Océánokat szelik, minden fölfedező álmainak a netovábbja, fölfedezni a föld legismeretlenebb pontjait: a két sarkot. Nem egy híres fölfedező pusztult el azó'a az éjszaki jegestenger végtelen jégmezőin, s minden jel arra mutat, hogy a tudomány e martirjainak sorsában osztozkodott minden fölfedező legbátrabbika! André, aki most kétéstendeje léghajón kísérlette meg elérni a polust. Az északi sark vidékénél még sokkal ismeretlenebb a déli sarké, amelyet eddig még csak megközelíteni sem sikerült. Akik megpróbálták, csaknem mind odavesztek. Ujabban Adrien de Gerlach egy belga tiszt szervezett ekspedíciót a déli tengerre. Csaknem három esztendeje, hogy a «Belgica» elindult Brüsszelből és 1898. február 8-ika óta minden híradás megszűnt róla. Nyoma veszett az áthatolhatatlan jégtorlaszok közt és az egész világ biztosra vette, hogy Adrien de Gerlach is martírrá lett. Tegnap azután egyszerre megszólalt az elveszettnek hitt expedíció. Gerlach édesanyjához távirat érkezett Montevideoból, amelyben csak ez állt: «Belgica Adrien». Az éjjel azután még számos távirat jött s azokból kiderült, hogy Danco hadnagy, aki az expedícióban a delejes megfigyeléseket végezte, meghalt a déli tengeren. Hogy ez a haláleset birta e rá Adrien de Gerlach-ot a visszatérésre, vagy a «Belgica» sérült-e meg a jéghegyek között, még nem tudják. A brüsszeli «Etoile» már részleteket is közöl. Azt mondja, hogy a «Belgica» a déli tengeren befagyott s egy egész telet volt kénytelen mozdulatlanul tölteni; az expedíciónak egyébként tudományos szempontból nagy sikere volt. Egész sereg ismeretlen földterületet fedezett föl a Wedell-tengerben, azonkívül átkutatott több, tengerészeti, amelyek közvetlenül a déli sark előtt vannak. Számos vulkánra akadtak Gerlachék.

— Berlin lakossága megosappant. A német birodalom székesfővárosának lakossága a statisztikai hivatal kimutatása szerint márczius 19-161 25-ig 392 lélekkel csökkent. Márczius 19-én ugyanis 1.812.772 volt Berlin lakosainak száma, időközben pedig 3203 személy költözött oda, 3595 személy költözött el, így márczius 25-én csak 1.812.380 lélekből állt Berlin lakossága.

— Orosz diák öngyilkossága Berlinben. Hamburger Arthur huszonhárom éves orosz diák, hazájában politikai vétség miatt börtönbüntetést szenvedett el és mikor azt leülte, kitiltották Oroszországból, Berlinbe ment és mindig öngyilkossági gondolatokkal tépelődött. Tegnapelőtt egy barátjához ment és így szolt hozzá:

— Rendelj egy szép koszorut, mert véget vetek az életemnek.
— A leány nevetet felelte:
— Jó, jó . . . erre még ráérünk!
De bizony nem igen ért rá. Néhány órá-

val később állott mellet találták meg a Grunewaldban. Mellette egyik barátjához írt levél hevert e tartalommal:

«Nem szerelmi bánat adta a revolvért kezembe, hanem az a tény, hogy életem minden varázsát elvesztette és nekem többé semmit sem adhat.»

— A kis furfangos. A kis Toto és a Tata játszadoznak a gyermekszobában. Egyszerre Toto ezzel a kérdéssel fordul a hugocskájához:

— Mi szeretnél lenni: egy szép virág, vagy egy kis madár?
— Szép virág. Hát te?
— Én? . . . kis madár, mert ez enni is kap.

— Budapest új neve.

Hetes. A Dreher-palotát hátra fogják tolni.

Hatos. Hallottam.

Hetes. Arról is beszélnek, hogy a belvárosi plébániát eltolják.

Hatos. Ah?

Hetes. A soroksári-utca és a kerepesi-ut több kiugró házeit is beljebb rúkkolattják.

Hatos. Hm!

Hetes. A dohány-utcai zsidó templomot félretolják, hogy két oldalt utcák közt álljon.

Hatos. Ejh!

Hetes. Valószínű, hogy az alkalmatlan Várszínházat is letolják a Krisztinavárosba.

Hatos. Ugyan! . . . Hiszen akkor Budapest nem lenne Budapest.

Hetes. Hanem?

Hatos Hanem . . . Toledo!

A «Hódoló díszfelvonulás.» Eisenhut Ferenc örösi körképe látható Városliget, Andrássy-ut végén, reggel 9-től este 5 óráig. Belépődíj 50 kr gyermekjegye 30 kr.

Az osztálysorsjáték utolsó húzása.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

A harmadik osztálysorsjáték főhúzásának ma az utolsó napja.

A Vigadó kisterme már korán reggel zsufolásig megtelt az érdeklődő közönséggel, amely az osztálysorsjáték legérdekesebb és legértékesebb nyereményének, a hatszázezer koronás jutalomnak kisorsolását kíváncsian várta.

A sorsolást az osztálysorsjáték igazgatósága az állam kiküldötte és a királyi közjegyző jelenlétében reggel kilenc órakor kezdte meg.

A nagyobbik szerencsekerékbe 50500 szám, a kisebbikben pedig 500 nyeremény volt.

Az ötszáz nyeremény között 445 kétszázkoronás, 24 ötszázkoronás, 20 egyezer koronás, 8 két ezer koronás 1 ötezer koronás és 2 tízezer koronás nyeremény volt.

Az osztálysorsjáték tervezete szerint az utóbbi tizenegy nagyobb nyeremények közül a legutolsónak kihuzott nyeri a hatszázezer koronás jutalmat is.

A közönség feszült kíváncsisággal várta az utolsó főnyereményt, mely azonban igen sokáig váratott magára. Már négyszázkilencvennyolcz számot húztak ki s a szerencsekerékben már csak két nyerőszám volt s a jutalom még mindég nem volt kisorsolva, míg végre az utolsóelőtti szám 4197 és melyet tízezer koronával sorsoltak ki, nyerte meg a hatszázezer koronás jutalmat.

A sorsolás mai eredménye a következő:

10.000 (tízezer) koronát és a 600.000 (katszáz ezer) koronás jutalmat nyerte: 4197 (négyezeregy száz kilencvenhet.)
10.000 (tízezer) koronát nyerte: 50846.
5.000 (ötezer) koronát nyerte: 17028.
2.000 (kétezer) koronát nyerte: 2921
7498 16513 22453 38954 55962 76196 94806.

1000 (egyezer) koronát nyerte: 1760
6774 11367 18711 27667 28694 31547
38286 38824 41865 43789 51838 56808
68567 72509 74924 81866 81634 93527
89237.

500 (ötszáz) koronát nyerte: 1408
3487 3662 4746 12247 12303 14715 20604
21226 23000 24538 24844 40063 49308
64359 65244 69187 73867 77170 77277
81814 87448 87472 87577.

A többi kihuzott 445 szám kétszáz-kétszáz koronát nyert

A harmadik osztálysorsjáték hatodik osztályának húzásai a mai napon befejezést nyertek. A negyedik osztálysorsjáték első osztályának húzásait május 18. és 19-én tartják meg.

Csodálatos az osztálysorsjáték főelárusítók egyik-másikának szerencséje!

A szerencse istenasszonyától már több főnyereménnyel megajándékozott **Hecht Bankház** ma az utolsó húzásban a 4197 számú sorsjeggyel elnyerte a 600.000 koronás díjat, amely szám mint a legutolsó főnyeremény 10.000 koronával huzatott ki. Minélfogva a szerencsés nyerők között 610.000 korona kerül felosztásra.

A nyereményt a társadalom különböző osztályu nyolcz tagja között rögtön kifizették. — Mint halljuk, a szerencsés nyerők egyike egy külvárosi főpinczér.

SZÍNHÁZAK.

*** Orosz színészek Berlinben.** A Maria Sawiskowna Sawina igazgatása alatt álló orosz színtársulat még mindig nagy érdeklődést kelte vendégszerepel Berlinben. Ostrowsky «Wasilissa Melesztjewa» című történelmi drámáját a császári pár is végignézte. Előadás után a császár Hochberg gróf intendáns által bemutatva magának Sawina asszonyt és Strawinskaja kisasszonyt, akiket igen hizelgő szavakkal tüntetett ki.

— Önök, mondá a császár a többek közt, a naturalisztikus alakítás nagyon érdekes iskolájával ismeretek meg. Közönség. Nagy élvezet volt önöket láthatni.

Azután Sawina asszouynak egy pompás arany karperecet adott át, melyet a gyémántokból alkotott császári sas díszített. A másik művésznő, egy ahhoz hasonló mellűt kapott.

*** Századik fellépés.** Uj daraboknál a századik előadás, fiatal művésznőknél a századik fellépés nyújt kedvező alkalmat az ünnepeltetésre. A kolozsvári Nemzeti Színházban holnap csütörtökön Perényi Margit lép föl századszor, mióta a színészpályán működik. A közönség lelkes ovációkban készül részesíteni a fiatal énekesnőt, aki rövid színészkedése alatt egészen meghódította a kolozsváriakat. A legjobb szerepei: «Nebántsvirág», «Baba», Rolly-Polly (Gésák) és Michelette (Varázsgyűrű).

*** P. Márkus Emília Pozsonyban.** Krecsányi pozsonyi társulatának illusztris vendége van: P. Márkus Emília, aki Echa-garay »Folt, amely tisztít« című drámájában, zsufolt ház előtt óriás sikerrel kezdte meg rövid vendégszereplését. A kitünő művésznő, ma a »Közönyt közönynele« Donna Dianáját, holnap pedig a »Kaméliás hölgy« czimszerepét játssza.

Az Esti Hírlap sorsolása.

A keddi

lappéldányainkra való sorsolás ma szerdán délelőtt ment végbe **Weinmann Fülöp** dr. kir. közjegyzőnek Andrássy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában.

Az 50 koronás nyereményre való sorsolásban résztvettek az április 11-iki keddi kelettel kibocsátott összes lappéldányok a lap homlokzatán olvasható számokkal.

Nyerőnek kihuzatott a napi 50 koronás nyereményre

**az április 11-iki keddi
BA—276**

mint azt a **Weinmann Fülöp dr.** kir. közjegyző által felvett tanusítvány hivatalosan igazolja.

Az Esti Hírlap **nyerője** jelentkezett ma levél útján kiadóhivatalunkban.

Tóth Béla

Székesfehérvár, (Simor-utca 35.)

az április 1. szombati AE—931 sz. lappal 60 koronás nyereményt nyert, amelyet kiadóhivatalunk a mai napon, a nyerőnek, postán beküldött. A postai feladóvevényt kiadóhivatalunkban bárki megtekintheti.

Fel nem vett nyeremények.

Nem jelentkeztek még nyereményekért a húzástól számított tizenegy nap alatt következő nyerő számok tulajdonosai:

- a március 29-iki AF—269
 - a március 30-iki BB—327
 - az április 4-iki AC—819
 - az április 6-iki BF—926
 - az április 7-iki BA—844
 - az április 8-iki AH—76
 - az április 10-iki BI—194
- lapokra esett 50 koronás nyereményekért és a március 31-iki BB—590 az április 4-iki AK—395 lapokra esett 400 koronás nyereményekért.

KÖZGAZDASÁG.

Az udvari ozim ára. A kereskedelmi miniszterium tudatja a következőket: Az udvari czim adományozásáért fizetendő díjak tekintetében megállapított s a király által jóváhagyott új szabályzat értelmében ez a díj, minden egyes, új udvari czimet nyerő egyén után ezer forintot tesz és pedig akkor is, ha az illető egyének egy társas cég tagjai. Ugyanekkora összeg fizetendő az ujonnan belépő cégtárs által, ha az udvari czim őra is kiterjesztetik. Az udvari czim egy vagy több üzletutódra való átvitele új czimadományozással azonosnak tekintendő, miért is a díj ily esetekben is minden egyes czimnyerő által fizetendő.

Magyar vasúti papírok külföldön. A müncheni Localbahn-Actiengesellschaft tulajdon a birtokában volt magyar vasúti elsőbbségi részvényeken. Az eladással a bank kerek számban *másfél millió márkát* nyert.

A házalás országos szabályozása. A kereskedelemügyi miniszterium elhatározta, hogy törvényhozási uton egységesen szabályozza a házaló-kereskedelem ügyét az egész országra nézve.

Jelentések a tőzsdéről. A gabonaüzlet Budapesten. Tömeges kínálat s gyenge vételkedv mellett ma 12000 mm. készbuza kelt el alig tartott áron.

A következő buza fajok kerültek forgalomba:

Tiszavidéki	200 mm.	79.—	kg	10.15	frton
»	500 »	78.03	»	9.70	»
»	600 »	78.05	»	9.75	»
»	400 »	79.05	»	10.—	»

Pestvidéki	300 »	78.—	»	9.70	»
Kalocsa	2500 »	76.—	»	9.66 1/2	»
Dunavid.	1000 »	76.—	»	9.35	»
Bácska	3000 »	73.05	»	9.30	»

Egyéb gabonaneműekben mérsékelt forgalom mellett árák nem változtak. A határidőpiacon többszörös ingadozás után az árák alig változtak.

Kötötték:

Buza áprilisra	9.02—08—03
Buza októberre	8.19—21—18
Rozs áprilisra	7.86—39—30
Tengeri májusra	4.44—42—45
Zab áprilisra	5.72—75—74

A budapesti értéktőzsde. Az előzőszen magasabb külföldi és bécsi jegyzésekre mérsékelt forgalom mellett a hangulat barátságosabb volt és összes nemzetközi értékek árfolyamai tartott áron zárultak.

A helyi értékek piacán városi villamos és közúti vasut részvények szintén szilárdan zárultak.

Az előzőszen előfordult kötések: osztrák hitelrészv. 357.50—358.—, magyar hitelrészv. 383.25—383.75, osztr.-magy. államvasut részv. 362.50—362.10.—, déli vasut-részvény 63.25—, leszámitoló-bankrészv. 256.75—, rimamurányi vasút-részv. 310.50—310.40., közúti vaspálya-részvény 391.50—392.—, városi villamos vasut-részvény 225.—226.50— frton.

Zártaik maradt: osztrák hitelrészvény 358.—, magyar hitelrészvény 383.75, osztr.-magy államvasut részv. 362.30, déli vasut-részvény 63.25, leszámitoló-bank részvény 256.75, rimamurányi vasút-részv. 310.40.—, közúti vaspálya részvény 392.—, városi villamos vasut-részvény 226.— forinton.

A gabonaüzlet Bécsben. Gyenge irányzat mellett az árák némileg csökkentek.

Jegyzetek:

Buza májusra	8.71—73
» őszre	8.26—27
Rozs tavaszra	7.62—64
Tengeri máj.-jun.-ra	4.74—76
Zab tavaszra	6.02—03

Az értéktőzsde Bécsben. Az előzőszen jó vételkedv mellett az árfolyamok javultak. A forgalom mérsékelt maradt.

Jegyzetek: Osztrák hitelrészvény 357.90, magyar hitelrészvény 383.50, magyar aranyjárdék 119.75, magyar koronajárdék 97.15, anglo-bank 155.75, osztrák-magyar államvasut részvény 362.20 forinton.

AZ ARANYBARLANG

Orosz regény. (55)

Irta: **Dosztojevszki.**

Egy házitanító elbeszélése.

— Honnan vegyük azt az ötvenezer frankot? ismételtetem, a fogamat csikorgatva, — Ni, hát Mr. Astley?

Paulinának villámlott a szeme.

— Hogyan, hát te magad, te akard hogy elhagyjalak ezért az angolért? mondá szomorú mosolylyal és oly tekintettel, mely keresztül furdott rajtam.

Most tegezett legelőször.

Ugy látszott, mintha szédülne a feje. Leroskadat a divánra.

En olyan voltam, mintha villám csapott volna le rám. Nem hittem sem a szememnek, sem a fülemnek... De hogyanis? Ó szeret! Eljött, hozzám jött és nem Mr. Astleyhez, eljött egyedül, leány léte, az én szobámba, nem törődve azzal, hogy mit fognak szólni

mások. És én itt állok előtte és nem tudom megérteni!

Különös gondolatom támadt.

— Paulina, adj csupán egy órát, és... visszajövök... Szükséges... Meglásd; maradj itt — várj meg!

S elfutottam.

Egy negyed volt tizenegyre. Siettem az állomásházba azzal az erős reménnyel, azzal a csaknem biztos tudattal, hogy nyerni fogok. Sohasem voltam ennyire és ily különösen felizgatva.

Még sokan voltak a teremben: mert az igazi játékosok, azok, kikre semmi más nincs a világon, mint a roulette, ekkor kezdik a napjokat.

Ugyanahhoz az asztalhoz ültem, ahol a babuska először nyert, azután annyi pénzt vesztett. Épen szemközt velem volt a zöld posztóra írva ez a szó: *passé*. Kiveszem a zsebemből a husz aranyamat s ráteszem a passera.

— Huszonkettő, kiáltja a croupier.

Nyertem fölteszem újra az egészet, a nyereséggel együtt.

— Harminczegy.

Ismét nyertem.

Nyolczvan aranyom volt már, fölteszem az egészet a középső tizenkét számra. (A nyereség háromszoros, de két eset van a vesztesre egy ellen.)

— Huszonnegy!

Kapok három tekercsben ötven-ötven louisdort és külön husz aranyat.

Összen kétszáz louisdorom volt, kába voltam. Fölteszem az egészet a vörösre. Egyszerre csak magamhoz térek és rettegés fog el. De ez az érzés csakhamar elenyészik és többé nem jelentkezik. Fölfogtam, hogy mit kockáztatok. Mindent, az életemet...

— Vörös!

Föllelekedtem. Tüzes borzongás futott rajtam végig, amint a bankjegyeket besöpörtém. Négyezer forintom és nyolczvan louisdorom volt összesen.

Fölteszek kétszer forintot a középső tizenkettőre és elveszitem. Az apró aranyat és nyolczvan louisdort ugyanazokra a számokra és azt is elvesztem. Düh fog el. Kapom a másik kétezér forintot és fölteszem, meggondolás és számítás nélkül, az első tizenkettőre.

— Négy!

Ujra hatezer forintom volt. Máris biztosnak éreztem magamat a győzelemben. Odadobtam négyezer forintot a feketére. Kilencz játékos követte példámat. A croupier összenéztek.

— Fekete!

E pillanattól fogva nem emlékszem semmiféle tételre, semmiféle számításra. Csupán arra emlékszem, — mint egy álomra, — hogy tizenhatezer forintot nyertem. Három szerencsétlen tétel elvitt belőle tizenkétezeret. Az utolsó négyet föltessem a passera. Érzéketlenné

váltam; gépiesen, gondolkodás nélkül cselekedtem és várakoztam. Ujra nyertem, négyezer egymás után. Emlékszem még, hogy halmazban hevert előttem az arany s hogy főképp a középső tizenkét szám jött ki legsűrűbben, négy eset közül háromszor, azután eltűnt egyszer kétszer, s ismét kijött három-négy ízben egymás után.

(Folytatása következik.)

Felolós szerkesztő: **Kálnoki Izidor.**

Az Esti Hírlap sorsjátéka.

Az Esti Hírlapnak úgy előfizető, mint számonkint vásárló közönsége számára mindennap a törvény felügyelete alatt álló tárgyorajátékot rendezünk.

Minden Esti Hírlap játszik és pedig nem csupán az aznapi számra való sorsolások, hanem az illető hétnék nagy sorsolásán is.

A rendes napi sorsjáték nyereményének értéke 50 korona. A heti nyeremény pedig, amelyre az egész hét valamennyi napján, hétfőtől szombati kibocsátott lapszámok játszanak, 400 korona.

E sorsolásunkra a m. kir. szabadalmi hivataltól 11,614. szám alatt *kiszárolagos szabadalmunk van*, a m. kir. lottóővedéki igazgatóság pedig 769. számú rendeletével adta meg vállalkozásunknak a *penzügyható agi engedélyt*.

A mai nap kibocsátott lappeldányokra, a mai lap homlokán olvasható számokra a sorsolás a következő nap délelőtt tartatik *Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyző Andrassy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában* s a sorsolás eredményét a húzás napján életün megjelendő számunkban közöljük.

Azokat a nyereménytárgyakat, amelyekért a nyerő 14 nap alatt bármi okból nem jelentkezik, újra kisorsoljuk olvasóink között akkép, hogy ezek értékeiből tartalék-alapot képeztünk, melyből a heti nyereményt 200 koronáról 400 koronára emeljük és a tartalék alap nagyságához képest időnként még nagyobbra szabjuk.

A nyertes lappeldány tulajdonosa nyomban megkapja a nyereménytárgyat, ha személyesen jelentkezik kiadóhivatalunkban, vagy pedig ajánlott levélben küldi be a nyertes Esti Hírlapnak azt a darabját, amelyen a lap homlokzatán a *csillagok között levő betűsorokat és szám u lap keltével együtt tisztán és csonkítatlanul* olvasható. Gondunk volt arra, hogy valóban *penzügyható agi engedélyt*, mindenképpen becses és — szűkség esetén — azonnali pénzzel teltő nyereménytárgyakat adjunk.

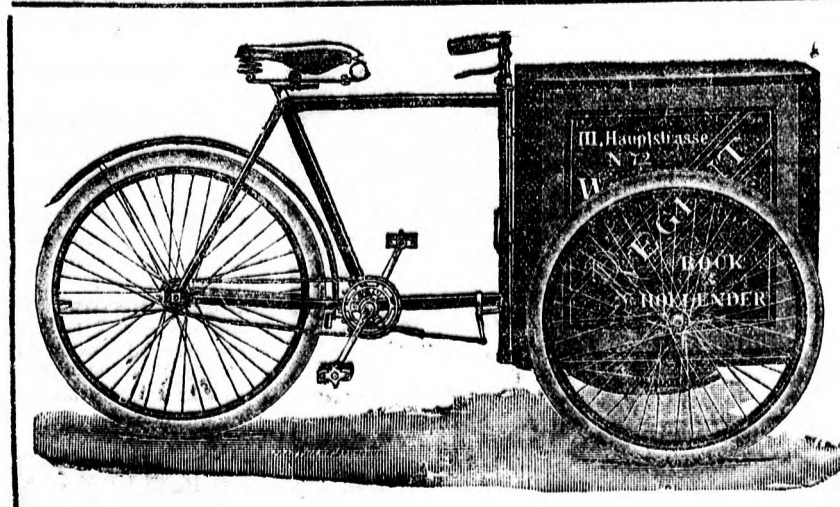
Igy választottuk a **rendes napi ötven koronás nyereményekre** a következőket: Női aranyóra lánczsal vagy férfiak való tulla ezüst óra, tulla ezüst lánczsal, vagy pedig vásárolhat a nyerő a megfelelő összegért neki tetsző férfiruhákat Grossmann S.-nél (Bécsi-utca 5. sz.), vagy női ruhákat Berényi és Frankl-nál (Kossuth Lajos-utca 21. sz.)

A **400 koronás nyeremény** a következő tárgyakból áll:

Férfiaknak: 1 dupla fedelű finom aranyóra, 1 arany láncz, szent-György tallállal, 1 gyémánt-gyűrű, 1 arany pecsét-gyűrű, 1 arany nyakkendő-tű, 1 pár arany kézilöngomb, 3 drb arany inggomb, 1 ezüst cigaretta-tárcza, 1 ezüst gyulatarató.

Női főnyeremény: 1 dupla fedelű finom aranyóra, 1 arany derék-láncz, 1 arany láncz-tárcserecz, 1 arany nyak-láncz szívvel, 1 arany mellű drágakövel, 2 arany gyűrű drágakövel, 1 pár arany fülbevaló, drágakövekkel.

Tagy: két kitűnő gyártmányu, női- és fé-n-bizokli.

REGENT-tehershállító kerékpár.

Legújabb szerkezet. Minőség és készítés tekintetében eddig nem szárnyalta túl semmi.

Szabad. kormány. 200 kilo hordóerő.

Ara netto 190 forint.

BOCK & HOLLENDER,

BÉCS, III., Bez. Hauptstrasse 72.

Kapható Budapesten a VELODROM téli és nyári kerépariskolavállalat városi üzletében, VII., Erzsébet-körút 19.

Magyar aszfalt részv. társaság.

Andrassy-ut 30. szám aivallalja jótállás mellett legolósáiban

aszfalt-barkolatok

tekintet és

nedves lakások, puzók stb. zölkezes szárazzá tételét.

TELEFON.

Hová menjünk este?

SZINHAZAK.

Budapest, 1899. április hó 12-én:

Nemzeti Színház.

Evi bérlet 81. szám. Havi bérlet 9. szám.

Otthon.

Dráma 4 felvonásban. Irta Sudermann H. Ford. Márkus M

Schwartz	Szaosvay	Dr. Keller	Császár
Magda	Jászai M.	Klebs	Egressy
Mariska	Nagy I.	Klabiné	Boér H.
Augusta	Fekelné	Beckmann	Gabányi
Wendlovsky Fr.	Rákosi	Ellrichné	Erszényesné
Wendlovsky M.	Dezso	Schuman-né	Lányiné
Hafterdinck	Bercsényi	Terez	Keczeri

Műsor.

Csütörtökön Házi béka. Pénteken Egy szegény ifjú története. Szombaton Bűnös szerelem. Vasárnap d. u. Az apród - Huszárszerelm. Este Az ember tragédiája.

Magyar kir. Operaház.

Roland mester

Opera 3 felvonásban (A harmadik felvonásban egy változással Zénjét és szövegét írta prof Zichy Géza.

Roland	Perotti	Levelesol	Ney. D.
Yvette	Kaczér M.	Beauvieux	Kertész
Prableuné	R. Hilgermann	Damoiseau	Mihályi

Műsor.

Csütörtökön Észak csillaga. Pénteken sbe. Szombaton Bohémek. Vasárnap Bánk bán.

Népszínház.

A görög rabszolg.

Operett 3 felvonásban. Szövegét írta Owen Hall. Fordította Makai Emil és Pásztor Árpád. Zenéjét szerelte Sidney Jones

Antonia	Z. Bárdy G.	Diomed	Raskó
Iris	Hegyi A.	Silvius	Lubinszky
Pomponius	Solymosi	Manlius	Ujvari
Heliodorus	Németh	Lollius	Tollagi
Aspasia	Küry Klára	Curius	Kiss M.
Archias	Szirmai	Melanopis	M. Csatai

Műsor.

Csütörtökön Görög rabszolg. Pénteken Betyárvilág. Szombaton Görög rabszolg. Vasárnap d. u. Mária bátyja. Este Görög rabszolg.

Vigszínház.

Dodó főhadnagy.

Eredeti vígjáték 3 felvonásban. Irta: Pek Á. G. u. a.

Dombrádyne	Mátrai B.	Balsay	Szerény
Sárka	Almási L.	Benczedy	Magyar
Domokos	Góth	Benczedyne	Hunyady
Stalevszkyne	Lánczy I.	Jolan	Varsányi
Br. Donhofen	Fenyvesi	Kamoosay	Ronaszeki
Heilig	Nikó L.	Enyiczky	Tapolczai

Műsor.

Csütörtökön Dodó főhadnagy. Pénteken I. Hangverseny. II. Dodó főhadnagy. Szombaton Dr. Pepi, Hajnali vendég. Vasárnap d. u. Helyet a nőknek. Este Dodó főhadnagy.

Magyar Színház.

A Gyurkovics-lányok

Eletkép 4 szakaszban. Irta: Herczeg Ferencz (Rendező: Vidor D. I. szakasz: Katinka. II. szakasz: Sári. III. szakasz: Ella IV. szakasz: Mici.

Gyurkovicsné	Sz. Szilassy K	Horkay Feri	Ráthonyi
Radványi	Melnár L.	Kemény Tóti	Ódry Z.
Gida	Rózsahegy K.	Janko	Kardos
Ella	Bikei Iren	Katinka	Rózsa Lili
Mici	Raskay E.	Sári	Ranyosy J.

Műsor.

Csütörtökön Robinzonok. A Barnett-lányok. Pénteken Robinzonok. A Barnett-lányok. Szombaton A Gyurkovics-lányok Vasárnap d. u. A Gecék. Este Robinzonok. A Barnett-lányok

Folies Caprice.
VI., Révay-utca 18. sz.
Ma
„Don Carlos als Philosemit“
Paródia. Leitner H.-tól. Zene részben eredeti, részben átdolgozva Kmoch A.-tól.
Megalózóleg
Végrehajtás akadályokkal.
Bohózat
Les Cosmopolites BOVIO
vendégszínház.
Inkognitó-páholy.

SOMOSSY MULATÓ

ALBRECHT FERENCZ bérlő

Kezdeté 8 órakor, vége 12 órakor

Ma

Szenzációs attractió:
A világhírű komikus-akrobaták

„AZ ERDEI MANÓK.“
Sylvester krema-csoport.

MLLE LA BELLE VETSERÁ
a dán szépség.
REAL és LANZETTÓ
a kitaláló francia duettisták.

VERON NOVÉREK ének kettős.
THELLHEIM humorista.

Uj! Uj!
„A művelt szakcsné“,
Bohózat 1 felv. Augustin Póhli kisasszonnyal, Grand pas de Deux, Szóó k. a. Cradill k. a.

Valamint az összes műsorok.
Minden ünnep és vasárnap két előadás.

Ozv. Maresch Jánosné és Társa
esztorgályos üzlete

VI. ker., Nagymező-utca. 37. szám.
Elvállal minden szakba vágó munkákat butor-
diszítéceket, butorasztalosok részére; himzörámákat.
Raktár: dohányzó eszközökben, s ébátotokban kigyó-
és ébenfából. Tekepályához bántuk s golyók minden
kivételben. Javítások gyorsan és jutányosan esz-
közöltetnek, 394

Olcsó valódi

arany ezüst-nemű be-
vásárlási forrás

14 karátos arany jeggyűrűk 4 forinttól feljebb;
pontosan szabályozott zsebórák 5 forinttól 14 ka-
rátos aranyórák 15 forinttól valamint 13 próbás
uj ezüst tárgyak 6 krajczárjával grammját szállít

Lukács M. Márton
ékszer- és órás czég

Budapesten, IV., Váci-utca 4.
a zsidó-utczával szemközt.

Vidékre árjegyzék kívánatra ingyen
és bérmentve.

Kitűnő Zongorák
Sternberg Armin és Testvére
cs. és kir. udvari szállítók
Zongora-teremben
Kossuth L.-utca 22. (Károly-körút, sarok.) Zenepalota.

Az Esti Hírlap nyerői

Minden lap egyttal sorsjegy.

Egyes szám ára 2 krajczár.

AZ Esti Hírlap sorsjátékán január, február és márczius hónap a következő olvasók nyertek:

400, azaz négyszáz koronát:
Gottfried Lipót, Budapest, Nagydófa-utca 4.
Fodor Jenő, Budapest. Dávid János földbírtokos, Alsó-Jára.

200, azaz kétszáz koronát:
Weisz Samu, Budapest, Dessowly-utca 7.
Politzer V., Budapest, Bethlen-utca 12.
Lőwy Lipót, Budapest, Lehel-ter 9.
Darnay Geza, Győr.
Zsámbó Mihály, Budapest, Múzeum-körút 41.

50, azaz ötven koronát:
Vogel Ignác, H.-M.-Vásárh. Földváry Sándor, Budapest. Fabriczi Mihály, Zombor.
Kasziper András, R.-Szombat. Leszámítolóbank áruháza. Rucz Antal, Bpest, Duna-u. 5.
Dajmóvitz János, Zombor. Bedő József, Torda. Kis Jenő, Bpest, Nemet-u. 39.
Ifju Szalai András, Szolnok. Bauer Tamásné, Budapest, Csángó-u. 14. Verbanits Terka, Sz.-Fejérvár.
Simdérzky Károly, Miskolcz. Nagy Imre, Miskolcz. Szabó József, Budapest. Nehéz Sándor, Bpest, Gát-u. 22.
Pádi Lajos, H.-M.-Vásárhely. Pücsök Gyula, Budapest, (Angyalföld) Hajdu-u. 5. Selek József, Nagykiszta.
Csengeri-u. 41. Löwy József, Budapest, Ormóvölgy-utca 17. Kovács Vilmos, Budapest.
Lőwy József, Budapest, Nagykorona-u. 17. Krabovszky Anna, Bpest, Lajos-u. 18. Lukácsi István, Bpest, Peterdi-u. 12.
Szombati István, Bpest, Fecske-u. 29. Löwinger Karolin, Bpest, Nádor-u. 30.
Kaupl Nándor, Bpest, Csáky-u. 41. Weisz Izidor, Bpest, Marokkói-u.
Szkalok Kornél, Bpest, Uj-u. 35. Noll Viktor, Bpest, Baross-u. 87.
Bizony Magdolna, Budapest, Csáky-u. 7. Puskás János, Budapest, Mester-u. 41.
Denio Gyula, Budapest, Promontori-ut 12. Pánczél József, Budapest, Peterdi-u. 23.
Csarháti Béla, Budapest, Védgát-u. 22. Dárián Gyula, Budapest, Tavaszmező-u. 3.
Marján György, Budapest, Lehel-u. 12. Weisz Béla, Miskolcz.

AZ „ESTI HIRLAP” kiadóhivatala BUDAPEST, Honvéd-utca 4.

Minden olvasó játszik a lap homlokzatán olvasható számmal.

Legelőcsóbb KÁVÉ

bevásárlási hely.

4 1/2 kgr. Honduraskávé 6.30
4 1/2 kgr. Java-kávé 6.25
4 1/2 kgr. afr. mocca-kávé 6.25
4 1/2 kgr. gyógy-kávé 6.30
4 1/2 kgr. portorico-kávé 5.80

Szétküldés bárhova bérmentve utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Postán naponként, vasuton hetenként kétszer. A posta-csomag vegyesla jobból is összállítható

Németh Viktor,
Budapest, 449
VIII. József-körút 44.

Gyermekeknek

tanulságos és szórakoztató olvasmányul legalkalmasabb a legelőcsóbb a

Kis Világ

népes gyermeklap. Megjelenik minden szombat. Előfizetési ára egy évre 3 forint negyedére 75 kr. A Magyar Hírlap előfizetői egy évre 2 forintért negyedére 50 krajczárért kapják. Előfizetések V. Honvéd-utca 4. szám alá küldendők.